

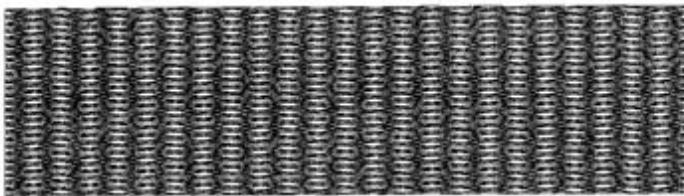
תשורה

כsmouthחץ נישואין של

שניאור זלמן וחיה בצעיה שייחו

שפירא

יום ג' נ' סיוון ה'תש"ס

הודפסה ברוחולזיה מס' - להדפסה ארכו-תית הדפס ישירות מן התוכנה

תשורה - תשס [סיוון] קונטראסי תשורה ממשחות חסידות חב"ד עמוד מס' 1 הודפס ע"י אוצר החכמה

פתח דבר

לזכרון טוב, ליום כלולותינו, הננו לכבד את כל הנוטלים חלק בשמחת לבנו, מקרוב ומרחוק, בתשורה זו הכוללת:

א) ארבעה תמונות מכ"ק אדמו"ר מוהרי"ץ נ"ע, תמונה אחת מאמו הרבנית הצדקנית מרת שטערנא שרה ע"ה ז"ל.

ב) שני מכתבים בגוכת"ק אדמו"ר מוהרי"ץ.

ג) כעשרים מכתבי קודש מכ"ק אדמו"ר זי"ע משנת תש"ל.

ד) כוכ"כ צילומי והגחות בגוכת"ק כ"ק אדמו"ר על מכתבים ושיחות מכ"כ שנים.

ה) בסוף החוברת כמה מכתבים באנגלית – תדפס מתוך ספר The Letter and The Spirit

ארכיב רשות מקרא

חלק שלישי.

כל הנ"ל מתפרסם בתשורה זו לראשונה, והוא חלק קטן מריבוי האוצרות הנפלאים מכת"י, מכתבים, תמונות וכו' של כ"ק אדמו"ר מוהרי"ץ וכ"ק אדמו"ר זי"ע, שלא שופTEM עין – שנמסר ע"י א"ז הרה"ח דר. ניסן ע"ה מינדל לאומו"ר הרה"ת ר' שלום דובער ואמי מורתני מרת פרידא חווה שיחיו שפירה, ותודתינו נתונה להם שמסרו זאת על-מנת לזכות את הרבים בענינים נפלאים אלו, בתוך שאר הענינים מתרות רבותינו נשיאנו שמתרפרשים על-ידי שנים האחרונים (ויתפרסמו אי"ה בקרוב), וזכות הרבים תלוי בהם.

ברצוניño להביע בזה תודתינו לקרוביינו, ידידינו ומיכירינו, אשר הוואילו לשמהו אתנו ייחדי,
ביום שמחת לבניינו, ולברכנו בברכת מזל-טוב וחימם מאושרים בגשמיות וברוחניות.

האל הטוב הוא יתברך, יברך את כבודו ואנשי ביתו ייחיו, בתוך כלל אהב"י ייחיו בברכות
مالיפות מנפש ועד בשר.

שניואר זלמן וח'י' בת'י' שפירה

יום שלישי שהוכפל בו כי טוב, ג' סיון, ה'תש"ס,

יום א' דשלשת ימי הגבלה,

ברוקלין, נ.Y.

התודה והברכה

בתודה ושבח לאיל בורא עולם על אשר זיכנו בנישואין לצאצאיו החתן הת' הרב שניואר זלמן עב"ג הכליה המהוללה חי' בת' שיחיו, שמחים אנו להגיש לדידינו ומיכירנו אשר הוואילו להשתתף בשמחתינו "זיכרון נצח" של חומר נדיר ביותר של כ"ק אדמו"ר מוהרי"ץ וכ"ק אדמו"ר זי"ע, מעזבונו של מוח'ח ואומו"ר דר. ניסן ע"ה מינדל שסמרק ומסר לנו את כל החומר לשמרו ולפרסמו בבוא העת, שחלק ממנו מתפרסם לראשונה לקראת החתונה. והוא מיוסד על הנחתת כ"ק אדמו"ר מוהרי"ץ שחילק בחתונת כ"ק אדמו"ר והרבנית הצדקנית זי"ע מזכרת (צלום גוכת"ק אדמו"ר הזקן וביאור כ"ק אדמו"ר מוהרי"ץ) לכל המשתתפים בחתונת.

בברכה עמוקה הלב, ברכת הוריהם, להזוג הצעיר שיחיו שיבנו ביום על יסודי התורה והמצוה, בית נאמן בישראל, וכל הברכות שمبرכים אותם יתקיימו במילואםacci"r.

שלום דובער ופרידא חווה שפירה

3

1

תמונה מס' 1

תמונה מס' 1

תמונה מס' 1

4

2

תמונה מס' 2

5

- 1) תמונה דרכון של כ"ק אדמו"ר מוהריי"צ.
- 2) כ"ק אדמו"ר מוהריי"צ עם מזכירו הרח"ל.
- 3) כ"ק אדמו"ר מוהריי"צ בא' המלונות.
- 4) הרבניית הצדקנית מרת שטערנא שורה ע"ה עם האחות מרת מאנייע רוזען.
- 5) כ"ק אדמו"ר מוהריי"צ במרפסת ביתו ב-770.

וירג'יניה 1/2/2020 מ. ג'יימס

אהנו גאים אחותך ר' ג'יימס

מי השען לך ג'יימס.

הורי (ט)

אתה אהבת את ר' ג'יימס וזה מושגך קרי
את/בצ'רלי כהן והוא מושגך קרי
ולעתם פטישים יתרכזים ג'יימס. שאלת ג'יימס
את בפקך קניון ג'יימס ור' ג'יימס כהן יתרכזים
ג'יימס ג'יימס כהן יתרכזים ג'יימס כהן
אלאטן ד'ג'יימס ור' ג'יימס ג'יימס
בצ'רלי ג'יימס. אט' ג'יימס ג'יימס
בר' ג'יימס ור' ג'יימס ג'יימס
ט'הו ג'יימס ג'יימס ג'יימס

את ג'יימס ג'יימס ג'יימס ג'יימס ג'יימס
את ג'יימס ג'יימס ג'יימס ג'יימס ג'יימס

ג'יימס ג'יימס ג'יימס ג'יימס ג'יימס
ג'יימס ג'יימס ג'יימס ג'יימס ג'יימס
ג'יימס ג'יימס ג'יימס ג'יימס ג'יימס

אודות אחיו יידי מר דובער שי', כמודמה אשר ענין שאלתו הייתה על אודות העברת מקום דירתו להצלחה לתל אביב, עניתי ליידי, אשר בזה צריכים לחכotta ווישתדל הוא ושותפו שי' להגדיל ולהרחיב בעורתו ית' דבר הבשר כshed לארכנון הקדושה ת' ז' ולמדינה זו וסמכותי', כਮובן בהשגהה מסודרת אשר יידי תלמידי הרבניים והשו"בים יחו יוכלו לפרסום ההקשר בשמות תלמידי ליבאוויטש.
אודות המכ' למך שווארץ שי', צריכים לחכotta עד אשר קיבל הידיעה מאותו המיעוד במכתבו מי"א ח"ז.

בקשה לקרוא הצעת הרב"ג אודות יוניידעט אפיל, אם מתאים זה לידיינו מר ראוין שי' לפי כוחו
ומהלך נפשו, יצליחם השיתות בג'ז'

מכתב ב"ק אדמ"ר מהורי"צ לר'ה"ח דר. ניקון ע"ה מינדל

וועזר חקכתה

ప్రాణికి విషాదం కలిగిన విషాదానికి
ప్రాణికి విషాదం కలిగిన విషాదానికి
ప్రాణికి విషాదం కలిగిన విషాదానికి

כְּבָשׂוֹת וְבַשְׂרָבֶן
בְּבָשָׂר כְּבָשׂוֹת
בְּבָשָׂר כְּבָשׂוֹת
בְּבָשָׂר כְּבָשׂוֹת

מכתב ב"ק ארמנור מוהרי"צ להרחה"ח דר. ניסן ע"ח מינדל

הנני מברכו ואת רعيיתו הכבודה בנסעה טובה ויבאו למחוז חפצם בשעה טובה ומוסחלת וימצאו את יידי חותנו ואבי' וב"ב ואחיו וב"ב וכל קרוביהם יחיו בריאות ושלמים. ויפרosh גני בשלום יידי חותנו שי' ויגיד לו ברכתי בבריאות הנכונה ובחג כשר ושמח.

יפרosh גני בשלום יידי תלמידי הרב בנצין שי' שמטוב ויגיד לו ברכתי בכלל וברכת חג כשר ושמח בפרט וברכת הצלחה בשליחותו לעודר בהחזקת התורה ועובדיה בפרטיה פרטיות.

אנדר חספתק
בודאי ישתדל יידי ע"י אחיו יידי שי' אודות ענני המל"ח ודבר המוסדות בית שרה ובית רבקה ולפרנס ספרי החינוך ויפרosh גני בשלום אחיו ויגיד לו ברכתי כי יעזרו הש"ת וב"ב יחיו בגשמיות וברוחניות.

הנני מבקש את יידי אשר יגביל זמני התראות עם ידידינו אנ"ש וידידי כבוד הרבניים יחיו למסור להם פ"ש מפורט מأتី בלויית ברכתי.

בודאי יעשה איזה נסיעות בעיר אנגליה לרגלי מסחרו, יואיל בכל מקום ומקום למצוא עילה וסיבה לשוחח על אודות המצב במדינה זו אשר ת"ל הוטב בענייני תורה ולפרנס על אודות המיטווך שעשה אשר הכניסו הרבה תלמידים לחינוך הטוב ועל ידם התחלו בתיה ההורים יחיו להoir באור קיום המצוות.

בקשה רבה מאת יידי ורعيיתו הנכבדה תי' אשר ישתדלו להעיר מאמרים במכתבי העתים העבריים, האידען והאנגלים, היומיים שבועיים וחדשיים בענייני סיפור מתנועת ההתעוררות הנוער ילדים וילדות בחורים ובתולות לקרוא ספרי חינוך הטוב וסיפוריו מל"ח.

בכל המאמרים השיחות והסיפורים להזהר מבלי להזכיר אותה והתעסקותי כ"א להזכיר שמות המוסדות תת"ל, מל"ח מחנה ישראל.

אנדר חספתק
הנני מבקש אשר בזמנים צלה יודיעוני בטעלעגראם ואם לא יכבד יنعم לי במאד לקרוא מכתבי יידי אשר יואיל לכתחזק בעיתים קרובות באירן ובטוח. והיו ברכה ונתראה בנחת שמחים וטוב לב, יידיו הדו"ש ומברכם

יוסף יצחק

ג, ד ניסן תש"ח

סינקורי - אוקוליקן

ר' מאנACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213
Hyacinth 3-9250

ר' מאנACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
Hyacinth 3-9250

ר' מאנACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
Hyacinth 3-9250

ר' מאנACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
Hyacinth 3-9250

הרבנן ת"ז א"א ג"ג ויכו,
מהר, מחתם מעדכ' אדר' ליעב טו'

וב"ג ת"י, מחתם מעדכ' אדר' ליעב טו'
שלום וברכה

שלום וברכה

לידם ג' חמוץ הבצע'ם
בענאה על הזרעה מקביעה זמן חתונה

הגבוי בזח להביע ברצתי ברכח מזל שׂוב
מזל פיב ושותה, בשעה סובה נסוגה ביה
בישראל בריין עדי עלי נטוחה תורת והמצוות
כפי שרע מאריכם גמאר שבחורה דתיה תורה התמסציות.

ברכת מזל
בזח סוב

הרבנן ת"ז א"א ג"ג ויכו,
שלום וברכה

הרבנן ת"ז א"א ג"ג ויכו,
שלום וברכה

שלום וברכה

ר' מאנACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
Hyacinth 3-9250

ר' מאנACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
Hyacinth 3-9250

ר' מאנACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
Hyacinth 3-9250

ר' מאנACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
Hyacinth 3-9250

מחייב ב"ם אדר' ז"ע להורו החזן והבלה ליטס נישאים

12450-79-78

אגרות קדש ב"ק אדמ"ר זי"ע – תש"ל

ביה"ח, י"א חשוון, ה'תש"ל
ברוקלין, נ.י.

לכבוד

שי"

פ"ר

שלום וברכה:

הגבוי לאשר במתכבר פיוום ל', בתשרי, שחייבני באיחזר.

בעם לי בפואד לקראו בו דעתו בנווע לdat ישראלי אשר הייא"ת הגורם
הבלתי הפליך את עט ישראל בכל פזוריו". רטפרש אמי את חבורי
"בכל פזוריו" שזה قول גוף את אהיבנו בני ישראל אשר בארץ ישראל,
ובחחטף במתכבר אשר בdat ישראלי "שפונן בוחן המושרי של עט ישראל
לעופר על גפסו ולהגן על הארץ".

רבוזאי ידו לעוד אשר dat ישראלי שתי בקדדות מיראות וסקושות
כח: ח"ג – שחיה מוקפת את חי האדם טרבע הראשו להרולדו ועוד
רבעו האחידון עלי אדמות, ובלשון הכתוב: "בכל דרכיך דעתך (את ח'),"
וכבירוש חכמי ציל בזח, שהברוכה גם מאכילתתו ובשתיתו ובמשא
רמתן שלו וכולי". ועוד ذات – שחיה dat מעשיות, ובכורת הפשטה:
הפשטה הוא העיקר. שלבן, כסותרבננים בחפשה חרמשי התורה וכן
בשנת סדרי טבגה וכו', רואים אבו שרופם כוכלים תוראות פשיות,
ובנווע לדיעות – ובפרט דיעות אבסטרקטיות – מעת מזעיר לפוי ערך
בקשות ובקיאור וברפס, אף כי רב האיכות הוא ומושע המתדיין את
הפרובה.

ובהתקאם לתקופה האמוריה, תקוטי חזקה שרגש שלו בנווע לdat
מתרגט למעשה בפועל בחיה יומ-יום, וזכות כטולה ומקומלת לפאר
בזה שחרי ברודאי טפש דוגמא לכפה וכפתה, ובפרט אשר גם תפקיים
כפודן חסיפה בצחיל פרטיך עזם בזח, שחרי משבע בני אדם שהוו
מושפע במירוח מתעורר על גבירות, ומושפע מפכו לא רק בשעה זה
שהוא פקד שלו, אלא גם מההגתתו בשאר עביביו ובחבירו הפרשיים.

רעד בקדחת בדבר, שחרי משבע איש אבאי, ובפרט טפקיין בצעא,
להיות רגיל בקבלת אורל בפיילוי פקדחת פבלוי לשאול שעם וחסברת,
ואפיילו באם יש אצלו איזו קושי על התקודה. ובסגנון הטסורת –
קדחת געה לוגשטע. ذקט איזמת, מההגתתו של פר ומכל בבי' ביתה,
מיוסדת על dat ישראלי למעשה בפועל, כמחלת פ' כתה על ידי רביהם
שילכו אחורי בזח. ולבן אפיילו אם קשור הדבר ביגיעה וחשדרות,
בודאי שבדאיות הן ביון שפטצת את הרבים בזח. וברודאי לדכורותי'
דר אין צורך להציג טעין להתרשם סקושיים ועיירובים באם אפיילו
שוגשים בזח. דרך לחוטיך בקדחת על פ' תורה בעל שם רב, שפכל
דבר יש למלוד תורה בעבודת האדם לבוראו וקורבו: כי חנה כל
עבין הצבאות מירוסד על זה שפצעלים את בוח המעוצר של חאריר
לחאиш חירידת בצעבורות, ואדרבתה פצעלים אותו להיות כוח מסייע
שתאי' הצבאות בחילחה. ותגשעל פובן.

פנחות בבקשת ברכת, אציכירז ואת בני ביתו שייחיו על ציון ביהק
מרוח אדמ"ר. ר'יה ראנן שיבשר פוב בכל האמור, ובתוכן במתכבר
בכל, ריבליה בתפקידו בחגהת על עט ישראל ועל ארץ ישראל, ובסגנון
הכתוב: וראו כל עמי הארץ כי שם ח' בקרא עלייך ויראו פך.

בכבוד וברכה

ביה, פורמים קפז, ח' תשל
ברוקלין, נ.י.

אדר רהטן

אדר רהטן

לכבוד אדר הוכחה

ספר ש"י

שלום וברכה:

בנורעם וברחשי תודת הבני לאשר קבלת מכתבו פירום ג'
באדייר, ברכה וายיחלים בקשר עם טלאות עשרים שנה להסתלקות
פו"ח כי אדטו"ר ביוז"ר שבא.

בקורת רוח פיווחדת קראתי דברי הערכתו את פעולות
אנשי חב"ד בהפעלת התורה והיהדות בקרב המובן בית ישראל
בקירוב הלכובות וככלי, ובמיוחד מצאתי עידוד בדבריו
בנורגע למפעלי החיבור של חב"ד בארץנו הקדושה - שרואה
אני בכל אלו הצדירות אישית ושיתוף פעולה גם ביטאים
בראו.

ואני תפילה אשר כל אחד ואחד מאתנו, בתוככי כלל
ישראל, יגאל טיב כוחותיו וכשרו ברותיו לשובת אחינו
בני ישראל בכל מקום שם, ועל אחת כמה וכמה בארץנו הך',
ארץ אשר עיניבי היא בה תמיד מראשית השבה ועד אחרית שנה,
שובתם האמתית, ובסגנון חכמיינו זיל שוב לטמיים וטרוב
לבריות, ויעשה בזה מtowerן שנוחת הנפש ומנוחת הגוף,
באדרון דמוסיף ותוליך, בשמחה וברוח לבב.

יתברך הסברך פאת ה', מקור הברכות בכל המאשרך לו
ולכל אשר לו, וכמו שנאמר וברכה פברכיך.

לכבוד ובברכה להצלחה מושלגה
בכל האמור ול��ורות שוכנות

חרחה"ב רוייח איז"א כו"ב
בעל פדרות ורב פעלים
עומק בצרבי איזבור
טוח"ר ש"י

מארקיז

שלום וברכה:

בתח שמע כתיר שביו"יד שבש העבר פלאה תקופה של עשורים שנה
לחסתלקות כ"ק פו"ח אדטו"ר גשי א' ישראל בדורנו. רחתקה חזקה
שכל ימי זכרון בישראל, שהתקלית היא להפסיק מעניבא דיומא
בכל ימות השבה, בפעה בועל, כי מעשה עיקר, בן גם יום
זכרון זה יעורר לבב כל אחד ואחד מאננו, בתוככי כלל ישראל,
הרazon רחמן להפסיק בפועל בעל ההילולא בחיזוק התורה
והיתדות בחיי היום-יום, מעולות הדורות אהבת שם, אהבת התורה
ואחבת ישראל שכלי חד.

בנוסף לנודעתי שכתר פქבל ציון כבוד הקשור עם ירושלים
עיר הקודש, תבנה ותכוון על ידי משה צדקו בטהרה בימינו.
ובודאי לדכחות לא בՃך לחרגיש מאמר חכמיינו ז"ל שמא מלטה
הוא, ובפרט בחנוגע לירושלים, שחדריך בזה הוא בכל שפטו,
וחרי פירשו חכמיינו ז"ל (תוספות ד"ה ח"ר, תעביה שז, א, פירוש
על מדרש בראשית רב ה"ה ט, נ"ז) שנקרא על שם "יראה" שקרה אברהם
ו"שלט" שקרה שם בן ב"ה, ומפרש אדטו"ר הזקן בעל התביה וחשו"ע
שהשם פורה על שליטות היראה. וכיון שירושלים עיה"ק בקראת
קרית מלך רב, הרי מושן שחשיבותה - ובלשונן הכתוב, רדבר ה".
ירושלים - צרכיה להיות בשלימות יראת השם, וכן כל הפעולות
תקשורות עם ירושלים.

ויהי רצון שכתר יעשה בכל האמור פטור ניצול מלא של
כוחותיו וטדת השפעתו,CAAOPEN דפוסי וחולך, בשמחה ובטוב
לככ.

בכבוד ובברכה להצלחה
ולבשורות טובות

הודפסה ברשות רשות מקרקעין - להודפסה אינטלקטואלית הדפס ישירות מן המקורה

תאברך

שי'

שלום וברכה:

בטענה למכתבו שבתקבל באיחור רב,

הגה בכללות ידוע פאמר חכמיינו זיל אין הקדוש ברוך הוא מבקש
אלא לפה כוחו של כאו"א, ראיינו בא בשורתינו עם ברירותיו. וזה
מוכן גם בסכל, כיון שהוא ית' הבהיר ויודע הכל, אין סkom שידרשו
מיוצר ממשו איזה דבר שיהי' סכלי תחת לוי הכרחות למל' האדרישה.

זה סובן גם כן, סכיש לאדם בטענות, לדעתו - או באמת -

גדולים הם יותר מאשר לשני, הרי זה גורם הוכחתי כי הוא נתן לו
כוחות בעליים יותר להתגבר עליהם בשלימות, וכשיגלה וכיידל כוחותיו
הנעלים בסילואמ, הרי על ידי כך מקבל עלי' גדולה יותר מאשר מלאה
שלא תי' להם בסיטות כמיידה זו.

אנדרה הרכבת
וזאת לכל אחד הדברים אטוריים, על אחת כמה וכמה ברגע לאברהם
שצריך עזב להקים בית בישראל ולhattader באיז' משפחה וכו', ומיסדים
על הנסודות בשני שלפניהם זה.

בנוגע לטע שזו אל אי' אפשר להסביר על חבריו בrosso החיבור שלו,
הרי ידוע שיש שני דרכים בזה: הא' על ידי דברים היוצאים פן
תלב, שהן באהנו שוכנים אל הלב וטווילים פועלם. ועוד ועיקר,
על ידי דוגמא חי', שאינה דומה השפעה פ' שנאה דרש לטמי שנא
דורש ונאה טקיות. ואדרבה, מה שדורשים מהטבי צריך להדר בזה
בקיום בעצמו במדה יתרה, שהרי מהטושפ' מצפים תמיד פחרות מאשר
זהו במשמעות, לבן כדי שיתקבל במדה ידועה אצל המושפע צריך
שייה' החידור יותר מזה במשמעות, וכי למבחן.

לכתבו על דבר סדר בליתוד, הרי בכלל כלותים בrosso החיבור
קשרים עם סדרי המוסד, ואשר בזמן הגשא ברשותו יתיישב עם
מחכמים המכירים אותו וכח התפקידו ותפקידו וכו', שמא תלוי
אי' לנצל באוון חכמי שוכן את הזמן העומד לרשותו כדי לעלות
ביראת שמים וקיום המאות וכו'.

בזה יודע ושופר ג' חשיעורים חשובים לכל נפש בכל יום, היינו
שיעוריו התייר (חוות, תחלים ותבניה).

ברכת להצלחה לכלת מחיל אל חיל
ולבשורות טובות בכל האמור

בשם קי' אדמור' שליט"א
מצפיך

ב'יח, ח'י אדר א', ה' תש"ל
ברוקלין, נ.יו.

לכבוד מעכית הרחיג רוייח אי"א בר"ב
טוהר"ר נ"י, הרב הראשי,
ואותו עמו הוועיח אי"א עורך בצע"צ
טראן ש"י, טראן
ביהכיב המרכז,

שלום וברכה:

כבודם וברוחם תודה הבני לאשר קבלת מכתבם מעשי"ק ט' בא,
ברכה ואיחוליים לבכיהם בקשר עם מלאות עשרים שנה להסתלקות
כך מוח אדטו"ר נשיא ישראל בדורבו, בירוד שבש.

ויהי רצון שככל ימי זכרון בחיי עם ישראל, שהתכלית היא
להמשיך מענינָה דיום בכל ימות השבה בטענה בטועל, כי מעשה
עיקר, בז' יום זכרון זה יעורר ויתחזק בכל אחד ואחד מאתנו
בתוככי כל ישראל, הרצון והמץ להטיש בפערות בעל ההילולא
בחיזוק התורה והיהדות ההיסטורית בחזי הרים ים, פועלות
חרומות אהבתה האהבת אתורה ואהבת ישראל שכורי חד.

ויתן ריעוזר השם יתברך ויתעלה שכל אחד ואחד יעשה בז'ה
טוך נ' יכול פלא של כוחותינו ומדת השפעתו, באוטן דמוסי'ך
וחולך, בשתחה ובסוב לבב.

תברכו מברכים מאת ה', מקור הברכות בכל הצורך להם
ולכל אשר להם, וכמו שבאמור ואברכה מברכיך.

וכאן פקום אתי להביע קורת רוח מירוחדת פועלות אנשי
חבי'ד ומוסדות החינוך סמואר בר נרחב ופורה במחנים ה"ט',
אשר בודאי הי' בלתי אפשרי בלי שיתרף שעולה ועידוד מראשי
העדת וטראסי' רבדיבי', כולם יעדו על הברכה, וילכו מחייב
אל חיל בעבורת הקדש לשובת הקהילה והமדי'נה, שוכתם האמתית,
ובסגנון חכמי'ן ז"ל שוכב לשבים וטרוב לבריות.

לכבוד וברכה להצלחה מושלגה
ול��ורות שוכות בכל האמור

הרו"ח אייל גו"ג
עו"ס בארכוי ציבור
רב פעילים וכו'
הרבי שי'

שלום וברכה:

הנבי לאשר, אף כי באיחור, קיבל מכתבו ובן החוברת "תורה עם דרך ארץ".
ות"ח על תשומת לבו לשלחה אליו.

לכתרו בנווגע למכוון מודיע וכו', הנה לפה המכаб שהוא עכשו וכיוון שקשר
עם תכנית המשך ליפודים באוירה טaina מתאימה כלל, ובמו שדברנו בעט
ביקורו בארכובה, ואיני רוצה להאריך בעין המצער ואיינו לזכותו של ישראל,
הרי לעת עתה איבני יכול להשתתף בתכנית שיטות אדריכלית להביא להאטור, ועת
כתר הסליחה.

ובודאי אפשר למצוא מוצא אחר יותר טוב לאטרון הבני, שוחחנו וגם
נוצע בה במכתרו עכשו.

רמנין לעין באותו עניין, איבני יודע אם טרייך לכתר, אבל כיוון שיש
לו היברות עם המכתר המכון למידע, חשובתי להעיר עוד נקודת עקרית טם
שדברתי בזה בעל פה עם חברים שלהם וגם בא"ב בפדיבות אחירות, והיא:
מכרה באוונ עקרוני לשולב באופן אדריכלי ליטון טומן שיקות לטסוק
התקשרות
דיבטים ולהורות הלהקה למשה, שהו בטיפולם הבלעדי של רבנים כתור רכניות
התקשרות
טורי-הוראה, ולא בשיטות של איזה יביר או אטיילו סייצ'ם להם ספיקות
בדבבות אם עו"ס הלאה בתור מדען בטקו שלו.

בוסף על כמה שטעם בזה, יש גם שום פשוש לגמרי שאין צרייך לראיות
מספרים, כי יש לו ראייה פמעה רב בעועל, שרואים שמכובדים כאלה שרצו
להתעסק בפסק הלבנות, אע"פ שכובנות הטיסדים היה רצוי', אבל בעבור שבה
פחות או יותר, שאנו חשוב, והבה ויקם מלך חדש, ותורצאות היה מתרסניות.
שלכן בשות ושות, שם המכון יקח עליו הטבות הדעת, הרי זה עניין לדורות
ותורצאות מזה סוף"ס בכ"י לדורות.

ידוע לי שהמכון יש לו מחלוקת מיוחדת הנקראת "רבנית", אבל לדעת
שם מחלוקת שלו, אטיילו רבנית, אין לה סמכות לטסוק דין. ואין עצה לזה
להודי שזה רק להלהקה אבל פמעה ישאלו רב, כי בשעה שיגלו קולא באיזה
ענין שוכ לא יעלה על דעת מישחו לשאול רב, כיון שפירושו שלונני שהוא
גם רב, נושא לקולא הרי זה מספיק, וכי לחכימת ברמיזא.

רבן שאין כרובתי לפטש חסיבות המכון, אלא להציג שענינו צרייך להיות
רק להבהיר צדדי החיוב והשלילה אבל לא להזכיר איזה צדים בבדי משקל יותר
בין לחיוב בין לשיליה, ועוד"ז בנווגע ההצעות; ובכל שאלה ושאלת להציג
שאין בהם לענות על השאלה, אלא אך ורק לברר כל הצדדים שבדבר, על דרך
בית משפט, שהצדדים יכולים להציג כל מיני טענות, אבל המשפט דין שיריך
לשופט אשר יהיה בימים ההם, ויתמוך בדורו כஸודאל בדורו, הוא הרב טורה
הוראה שטקו שלו הוא רבנית, ולא זה שחשוב שהבר ספק הוא זה שטבון
בשבוניקה, וככלו הידוע שבכל הנסיבות אין "דקחות וטבחות" לתורה, ולא ח"ו
להיפך.

וכאן מקום לכארה להאריך במושא החוברת שלו על תורה עם דרך ארץ,
בפרש כמו שראיתי זה בברלין גושא, ברחוב ארשיילערוי 31, שזה כבר ה'י

המבחן של יראת שמיים של שישה זו, וכך על פי כן הփירו כולם בעצם המבחן ותחילה לשולח הבוגרים לישיבות שכולן קודש ואיין בהן ליפודים חיצוניים כלל, לטירות התתגבשות לזה בתחלתה, אבל סוף סוף נוכחו שאי אפשר בלאו לכך. ואיין רצוני לערבע פרשה בפרשנה.

הנפקה

בכבוד ובברכה

ג.ב. ארשת להוציא להניל ל' הסט"ע שד"ע חוויט סי' ג' ס"ק יג, הרובה בכתיבות המופיע שם: "ילא תשׁב אצל הקהיל בשׁום דין, פָּסֶחָ דִּידָעָתִי שְׁפָסָקִי הַבָּעֵלִי-בָּתִים וְפָסָקִי הַלְוֹמְדִים חַם שְׁבִי הַמְכִים". וחרוי ברור שאין המדובר בעיבב עם הארץ או שאיין לו סמכות דאיינו לפדן,adam כן מא' לא טשטע לנ', רבודאי שלא הי' זקוק פחרש" צאל לעאה בזח ולראיות להעאה; אלא המדובר הוא באוטן שלולא העאה הרי לכ准确性 אין חש לזרע בעל-בית זה, ועל זה באם האזהרה האמורה. וחרוי הלשון גבי' בודאי פדרוייק, שאיין זה עניין של הידור בעלמא וחשש של קולא וחומרה במקומות המושל בספק, כי אם כלסנוו שחשק יחי' הימך פסק עילומדים וקיל.

הנפקה

ביה, את חברה, ה'תש"ל
ברוקלין, נ.י.

הרואה איה בויא עופקים בא"א

,
,
, שיחיו

שלום וברכה:

בנעם קבלתי פ"ש מהם על יוזי הרהיג ורואה איה נ"ג רב פעלים וכו', טוחיר גרשון פאנדל אי גראעליך, ובפרט שפה בהוספה לקבלת תרגום אגרת התשובה לאייטלקית, שביחד עם חס"ש חמיא לי בשליחותם רק של שמן זית מטרצת שאה האדמה על יד הים שנקו וטליהם הו.

ויהי רצון שתשרה הצלחה בקמי, זו ובשאר עביניהם, וכן בעסקאותם הצבירית להפטת יהדות העממית ועיבובם, מואריהם באור וחירות חסידותיהם. ובדול זכותם להמשיך להט ברכת השם יתברך לראות נחת יתודי חסידותי. מכל יוצאי חלאיהם לאורך ימים ושנים שובות.

רבimenti סגולת דחובבה אלו ברכתי אליהם להט שביל עביניהם יתקדם ואורפן דמוסיך והולך מוסיך ואור בהוראת מצות הברות הללו שאנו מדליקין חולך ומושיכ פיום ליום.

בכבוד ובברכה לבשורות שרובות
בכל האמור

ביהה, ז' אדר ב', ה'תשי"ל
ברוקלין, נ.י.

לכבוד

הרואה איה בוייב
עומק בצרבי ציבור וכו'
מו"ה שי'

ת-19-69

שלום וברכה:

בעמדנו לפני ימי הפוררים, הבני ל��וח הדמנות זו של פשלות
איחולי בוראים לשאר להביע גם תשואות אין עבור הרטופים שולח ל',
ולאחרונה החברת Conference on Human Needs - Israel, Jerus.

כיוון שהוא שתהג הורד, עתיק לבוא בהערה ובמצאה, ובסגנון עזה
שובה כאשטען לן, הריני רוצה לצאת ידי חוכת פנרג זה עכיש בעיטת
תקוה אטפרטם מזפן לזמן עביני תורה, כדברון ימי קדם יט' לטדו
בישיבה. ואף שהייתה עומק בצרבי ציבור איינו מסייע ליפרד תורה
ולעלוי', הנה, הרי מחותתו וזכותו של כל אחד ואחד פישראל להתגבר
על קושיים, ואזרחה לאום צער אגדרא.

ויהי רצון שיקוים בכל אחד ואחד מאתבו בתוכני כלל ישראל
עבון דיטי-הטורים אלו - ליהודים הייתה אורחה ושמחה ושותן ויקר,
אורחה - זו תורה כו', ויקר - אלו תלין, ותוך אורחה ושמחה ושותן
ויקר כפושרו של הכתוב.

לכבוד וברכה

ג.ב. זה שכבר היה, בדעתו לכתב לפרט עיד העבין הבא לקמן, ועררו
אורתי בזה כפה שעממים, ופנגי כפה סיבות כתעכבה הבלתי, אבל שוב
פאוור מאסר כלום.

והעןין הוא מוטד וחינוך לילדיים מפגרית וכו' מbulletים דתים. שאך
שנתקופה לי שיש מוסדות מטווג זה באיהק תייר, אבל איןם דתים, עכ"א
לא במנזק המתאימה. ואף שאיבנני בקי בתגובה של משרד הסעד, אבל
לכוארה הרי זה בשחה עיילותו של משרד זה.

חשיבות הדבר וערך וכו' בודאי לדכוותי, איינו דורש אריכות או
ביאור בכלל, ורק להזכיר מאמר חכמינו זיל אין פזרזין אלא למזרזין
והפעה הוא העיקר.

כפי ששפטתי ישנות באיהק תייר כמה רפואיים ומחנכים דתים שטיפול
וחינוך זה הוא המקצוע המירוח שלהם, זאת אומרת שלא יהיה מחסום
במחך ורופא, ואין הדבר תלוי אלא ביד שתארגן ובאמצעים תדרושים.

ויהי רצון שגם בזה יברר וATABSH שוב, ותיח פראש.

הודפסה ברוזלטייט מסך - להודפסה ארכו-תית הדפס ישירות מן הלכה

תשורה - תשס [סיוון] קונטראסי תשורה משוחות חסיות חב"ד עמוד מס: 16 הודפס ע"י אוצר החכמה

הה' תח'י'

ברכת ושלות:

במקרה לפכיתה מפ"א איזיר, בו שואלת בנוغو לימוד גמרא לנערות, מוציאק בזח לשון אדרוי"ר הדקן בהלכות תלמוד תורה (סוף פ' א'): גם הנשים חייבות לפחות הלכות האזרחיות להן לידע אורתן, כמו דיבני נדה וטבילה ופליחה ואיסור יהוד ובירואם, וכל מצוות-עשרה שאין הדקן גראת וכל מצוות לא-תעשה של תורה אלה נשים ושל דברי טומרים שחן פוזחרות בוחן כאבשיהם.

בהתאם לפסק הלכה הביאו מרי יש לנערות לימוד גדול שאפשר בפרט ובעיקר בסולחן ערוך וקוצר סולחן ערוך, ליפנו המביא לידי טעה, כMASTER חכמיבו זיל, טעם הוא העיקר.

על פי סגנוןםpecתבה תdoti שלוטדת באוצר הנדר על פי סגנון הגטרא גורל ליטרד המביא לידי טעה, קיום מצוות, מתאים לבת ישראל, שלא אהת בקרבת בת שרה רבקה רחל ולאה, אשר כנור את בית ישראל. ובכלל מהאמור להירות דרגמא חי' להשכיע על כל חברותך שהרדי מצות ואהבת לרעך כפוך הוא ניל גזיל בתורה.

בברכת

בזמן פ"ק אדרוי"ר ד"י יט"א
מצביר

מצו"ב העתק המכתב לילג בעופר רפ"ן העתק המכתב לנדי ובנות חביד, שתכנם שייך לכל אחד ואחת מבני ישראל, ותתפא בהם כמה עניינים השייכים לה.

—הודפסה ביזולצת מלך — להדפסה אינטלקטואלית הודפס ישירות מן התוכנה

הרהי"ג דורי"ח אי"ה גו"ב
שפכיל על דבר שוכן
עוסק בארכוי ציבור
רב פעילים ובעל מדות
טוהריהי שי'

שלום וברכה:

הרהי"ג דורי"ח אי"ה גו"ם עוסק בז"צ וכ"ו, טוהריה"ר חיים פרדכי
אייזיק שי', אדקו"ב מסר לי תוכן חשיחת רגש בקשת ברכה פ"ג,
שייקרא על ציון כי"ק מורה אדר"ר זוקלחה"ת נגביהם זי"ע.
ויהי רצון שיבשר שוכן בכל העובדים.

זתי לוי, זכורת פעולותיו לביטול הגזרה האירופת דמיחו יהודי,
אשר מעת חיות ישראל לעם לא הוי, בזאת לחתם לעודיה שם
יהודים, תעודה חתומה בגורשפאך וכ"ו, וכפוי הפטב עתה גם
בגורשפאך דתית. ודעתי לנבען נקל שלולא טשוש הבע"י, באילו
זהו עניין של טלה או עימרות כוחות ויוקה וכ"ו, הרי כל אחד
ואחת ישר הולך לא הוי, זוקם לביאור ושידול בזאת. ובודאי
לדכוותי, דפר הארכות בזאת אין בה צורך כלל.

בארחבי שכתר יטעה בזאת ביתר שאת וביתר עז, ויהי רצון
шибוטל הדבר בקרוב ממש, וסתור קירוב לבברות אמתו של בני ישראל
מן הקאה אל הקאה. וזכות הרבים בעניין חיוני זה מטיעתו
להצלחה בזאת ולהוציא ברכת הש"י בכל המצריך לו ולבני ביתו שי'
בגשם וברוח.

בכבוד ובברכת הצלחה בהאדור
ולבשורות טבאות

ב'א, כ'א תפוז, ח'תשייל
ברזקלין, ב.ג.

שלום וברכה:

זה עתה קיבלתי שבי ספריו בשוריות הדור ודורות. רתיה
עבור שיפת לבבו לשלהם, ומסתע גם בעtid יעשה כן, ובפרט
שחספורי' שלבו היה לتوزيع חרביהם.

ויהי רצון שרבותם בפניהם לאירועת ימיים ושבטים שדרכם ירבה
חיילו באורח יתא בחטא תורה תורה אמת, אשר אמת שוללת כל
פשירה. שם תפיד ח' אבראה לאחדגי'ש זה, על אחת כמה וכמה
בדורבו דור בבוראים ותתבוכאים ושב羞וש הערביים בדורו טבחיל,
ובכיוותר בזאת חזה דעתך אלה דמשיחך, ובכטו שגאדור על דרך האחות
שים מחדלים בחסינכיהם לעזרלא דמשיחך בימך שעת וביתר עז.

מכהבי פעלה על פכחים כ' בזרדיי בתקב"ל טז. רלבנרי הרב החתפתיות בחשיבותן מעד שחדירות השמירה וחתחש שכבתה אד. ריהי רוזן שעלה כל פניהם לא יתי' צורך בפלוטול ותגונת מאחבי' עכס על ירושלים ע"האך, ותהי' - בסוגנון כ' בשער האסדר - "ירושלטם תשבחרת", שרור וחידות אופאיים ובאוßen שתקיים עוזה הנבואה ידבר ח' פירושלים.

**באיירולי ברכה מעניין יומין אילין
שייאבו לשון ולסתה ובקروب מפש
ולכשורות טרבות**

ביה, ביאת תפוז, ח' תשל

חַדְרָה אֲמִינָה בְּנָם
עֹזֶם בְּגִימָן וְכֹרֶן
סָמָךְ שְׁמֵי

שלום רברבה:

זה עתה קיבלתי שבי ספריו **בשוריות חזור וצובים**. ותיה
עבורי שיפת לבבו לשלהם, ומסתמן גם בעtid יעשה כן, ובארץ
טהר ספרי, שלבו היה לتوزيع הרבנים.

ויהי רצון שרבota בפניהם לאירועת ימיים ושבויים שרובם ירבה
חילו באורחיתא בחטא תורה תורה אמת, אשר אמר שוללת כל
פערת. שפט לפיד כי' הברא לheidיש זה, על אחת כמה וכמה
בדורבו דור נבוכים ותתפוכים ושבועות הערכבים באוטן פבחיל,
דבירות בזטן חזך דעקבתא דמשיחא, רכמו שנאדר על דרך האחות
שיש מחדדים בחסינכיות דעקבתא דמשיחא ביחס שקט וביתר עז.

כתבבי פועה על פכתכ כ' בזידאי בתקבל סאץ. ולכערי הרב
החתמתחוויות בתשבעות מעד מהזקיות השמורה וחתמש שכתבתני אד.
ריה רוזן שעל כל פניהם לא יחי' צורך בפלוטול דהגדה מאחבי'
עבנט לע רושלים עייחיק, ותהי' - בטבנין כ' בשער האסדר -
"ירושלים הפשוחרת", שחרור וחירות אופאיים ובאו ען שתקיים
יעודה הנבואה ודבר ח' פירושלים.

**באייזולו ברכה מעבין יומין אילין
שיאנכו לשון ולנטה ובקروب פטש
ולבשורות טורות**

ב"ה, ראש חודש מנחים אב, ה'תש"ל
ברוקלין, נ.י.

סמל רשות

מר

שי' ..

תלונן

שלום וברכה:

בתגובה הנכני מאשר קיבלת שכתבו, ותיתך بعد
שיפת לבבו לעגנות על מכתבך שלוי.

תודה

והנה באמת לא ידעת אם להפסיק באותו
הענין, שחייב לא ברור מכתבך מר אם כבר לאחריו
ההחלשה בנווגע לאוֹפָן התగובה והליך מה בשטח זה
וכולי. והרוי אין ענייני כלל וכלל להתערב
ללא שאלווני, על אחת כמה וכמה לחפש קשיי דביו"ב.
ובפרט שמה שכתבתי הרי פשוט הוא, ובודאי לא
בעלם פאלח הנמצאים בטוקום. ובירון שלא עשו
זה בודאי שעמם רבי מזוקם עם.

כל זה כיוון שהכל הוא בהשכמה פרשית,
הרוי הדבר הוא רציני ביותר וחשוב ביותר ועוד
ועוד, לכואורה אפשר ~~על~~ לא להציג אפילו על
הסכם ושם ספקא, על כל פנים בקירה, וזהו:

מעlid

הודפסה ברשותו של - להודפה אינטלקטואלית הדפס ישירות מן התוכנה

תשורה - תשס [סיוון] קונטראסי תשורה משוחות חסידות חב"ד עמוד מס: 20 הודפס ע"י אוצר החכמה

בנרגע לאופן חביבו שלא היה, אפשר להסתמך בתעליה לפ███
זמן אורך על כל ענינים, הרי כל זמן אשר שיטים מפעיל לשתח זה
טדי يوم بيומו, בודאי ובודאי שישנן כתה חזמבריות לבצע
הדבר, אם בכוכובה גלווי, או אולי שלא בכוכובה, עד לקילוקו
התעליה באופן יסודי, ובפרט שארכה במשך למשך קיט וירורו,
שباءם תתקלקל במקומן אחד או שניים או שלשה הרי זה בדרך
פסילא סבטל אפשרויות חמימות בכל התעליה.

בנדראה שהקו עד עתה ה'י, שלא לעשות צד דראטי ביוטר
כדי שלא להזכיר את הדבר יותר פדי -

וזותי ההסברת הבלעדית שמצאתו למזה שלפני איזה שבאים לא
קילקו את השח בסביבות אסרוואן באופן שלא יוכלו לבנות שם
הספר.

אבל במקרה ההורה בטדורות שאין כבר מה לחפסיד, ובפרט
שהתקורת שירכו לא פורץ פדי يوم بيומו ובמשך כתה וכתה חדשים
קלות ה'י בioter.

ואם תפא לאמר יש לתרד גם מעניין דאסרוואן שכדי ה'י
להרגיז איז, ובלבך שלא יבו המצב דעתה, שבמקרה שם שטח חזק
ומברוך וסגור מפני כל העולם כולם; ובאות רוצחה הדבר להעתיד
שם פרץ לתעשיה אטורית, ולא רק לשם הגבה אלא גם להתקפה,
לכל פרט, וסביר לשבן את תוכשי פדי נתנו הרא, ובפינום שיתה
שח לנסיון וכוכלי - הרי אין לך מקום מטאים יותר מהשח
של ספר אסרוואן.

ובפרט באם תתקבל ההצעה להפסקת האש למשך שלמה חדשים או
בערך זה. ובובן שהבשורת שלא ייכלו הזמן לעיבבי ביסרום
և ביצור האטח המערבי וכו' אין בהן ממש, שהרי אין ביד אדם
להבשיך זה, אפילו באם לא ה'י בבר בסיוון שלם פעמים בעבר,
וגם לאחררבה. ובפרט שמתמטטים בהחילוק דמגן והתקפה, שהכל
מורת להגבה כביבול. ובכינור זה עוד אפשר להוציאם שחוזרים
ומשבכיהם את הערים החשובות צעל השפה המערבית. וב%;">אידך גימא,
כיוון שהחולת להדרם מפתחת התעליה גודלה היא ביוטר, בודאי
שלא יותר על חזמברות זו, כל זמן שלא ישלו האפשרויות
דפתחת התעליה מסיבות שבחות שבאים ביטבות לתיקון במשך זמן
ארוך וכוכלי.

כפי קאנ העניים עתה אפטר שرك נסך זמן קצר ביוטר עדין
גהי, אפשרויות למך לטוט בשטח זה מבליל התחייבות או מבליל השגה
וכוכלי. הרי גם החלטה בהאמור גם חייא תכושה, וראת מרכ המליחת
על אשר איש ציורי שלעולם לא ה'י בזבאו ובכל זה מביע דעת
בហנין כהאמור.

דרך אגב, ואולי גם זה בהמשך להוביל, הרי כל התבאי שיהי
הפטק אש החלטי ביחס עם החלטת סקלא ושריא על דבר שלום - אין
לטני עניים אלו כל הקשור הגיבו ולא בשחומי ולא כלכלן וכוכלי.
וראי, מרכחת, שהרי זה שלם שבאים שמנשים לדבר על דבר שלום
ביחס עם החזרות וכו' וכו'. ובהסביר היחידי הוא שצד שבגד
רוצח לנצל זמן זה של הפסקת האש לבניין הנחרשות ולביבר זוכלי.

חמשתי למצאה הסברת באיזה מקום שהוא על דבר הקשר בזבני
העניים, ולקתמהרני לא רק שלא מצאתי כל הסבר, אלא טלא מצאתי
מי ששאל גלווי: אם באמת לא ייכלו הזמן לביצור וכוכלי, מהו
ההדגשה והתבאי שמי אשר כלעדו שאריך להיות הפסקת אש?

רובה שראיתי הסביר שזוהי דרישת הצד שכונת. והרוי מטה נפשך: גם אין כל הסברה אחרת, אזי זוהי הצהרת ברורה מהצד שכונת שיבצרו השגה רכולי ועוד יותר מטה", קודם. שהרי כל הדרוש זה מוכן. הוא, מקצתו בלב ומקטתו בנסיבות הנמצאות בסביבות מקום, וגם אני הידע או שכבר נמצאים במקום או שבמשך שעوت ספורות יוכלו הגיעו לשם.

ובודאי שאין איש מקונה אחר לאחרי שיתחילו בפסא ומתן על דבר שלום אזי יותר מטה שיבגד על אפשרויות הביצור וכו'. ובאם ייפגע איז תפיט (גאיבי) כזה הרי בסגנון דיפלומטי איינו פן היישוב כלל.

לכבודת הרכבת יותר מדי, אבל בודאי גם טרירגיס שחתאתקתי לא רק בחבישויות אלא גם בהסבירה וapeutic בתוכן, שיש להוציא עלייר כפפה רכהבה.

ידועה הדרגת פשטח הרפואית, "שכאשר דוקרים ריל לעשות מטפסם ביתר לחני וגדול, אפשרויות לבוראה שתי גישות: לעשות הביתות בת אחת, או לערתו לסייען ממש כטה ימים או חדשים ורכולי ובסבירה שכיוון שביתר לחני וגדול לחני הוא, יש לחלקו לחקלים. והתרזאה מזה, שתמורת הגישה חא' לערתו בת אחת בעת שחוללה עדין במאובטף ערך ובתנאים הידועים בכל הפרטים, כך שאפשר להכין תרופה לכל שיבורי ושינוי – הרי עצם הביתות בכתם הפטוסות מתייש כוחו של החוליה ומאבו בעטה גרווע יותר ויתר, ולפעמים ישנו קומפלקציות בלתי צפויות בראש המבלבלות את החשבון איז להפסיק בניתורה זה, ובפרט שבנטושים במצב של חירום (עמדד', בסיבן זמן להכנה כדבי). ומה שהיו רוצים להרוויח שלא להחליש את החוליה או להרגיז את קרוביו, אין טעם מזה, ואדרבה מרביים אותו כטה פעמים תפוזת שחי' אפשר כפעם אחת. והבטל בעבינבו הרו פשטח הוא.

בחטאנו ביטים אלו "בין המקרים" ובהתאם לסגולת ימים אלו שהובחנו, בלשון הכליה, ש"יינהבו לשון ולשם", יתי רצון "שיהי", כן גם בקידון תוכן כתוב זה, שייהפוך המצב לשון ולשם "וישראל עוזה חיל".

בכבוד ובברכה להצלחה
ולশורות טובות

שלום וברכה:

אין דאנק אײַיך פאָר אַיעֵר ברִיאָוּ פֿרָן ערְבָּ שְׁבָת נְחֹמָר מִיטָּ דָּם
בִּינְגָעְלִיְּגֶטְעַ קָאמְפִּיעַ פֿרָן דָּעַר טַלְעַגְרָאַטַּעַ פֿרָן אַיעֵר אַידְיִשְׂפָּר גַּעַ-
סִיִּיכְדָּעַ. דָּעַר אָוִיְּבַּעֲרַשְׁטָעַר זָאַל הַעַלְפָּןַ, אַז סּוֹף כָּל סּוֹף זָאַל
וּרְיַדְקָן דִּי פַּעֲרָעָרַע וּוּפְנְדוּבְגָעַן אִין דָּעַט עַבְנִיןַ, אַרְוָן עַט זָאַל בְּשַׁל
וּרְעַרְן דָּעַר גַּרְעַסְטָעַר בְּזִיזְוָן וּרְוָאָס אִין קָעָן טָאַן אַצְוֹוִיְּשָׁן
אַיְדָןַ, אַרְוָן אִין דָּעַט פְּטָל בִּיטְשָׁנַ אַכְּרָאַר אַיְדָןַ נְאַר צְפָם גַּאנְצָן
אַיְדָישָׁן פְּאַלְקָן, מִיטְשָׁנַ חִילְולַ הַשְּׁמַ אַרְוָן חִילְולַ פֿרָן כְּבָרְדַּ פֿרָן אַיְדָישָׁן
פְּאַלְקָן. וּרְוָאָרָום אַלְעַזְעַן דָּעַט גַּרְעַסְטָן שְׁקָר אִין פְּרָאַקְלָאַמְּרָן פְּאַר
דָּעַר גַּאנְצָעַר וּוּעַלְטַ, אַז אַגְּרִי וּרְוָאָס בְּאַזְאַלְשַׁטַּ 26 דָּאַלְעַר צַו דָּעַט
רַאֲבִי וּרְוָאָס זִיצְשָׁטַ אִין קָאַלְיִפְּאַרְבִּיעַ, וּרְוָאָס מִיטְשָׁנַ זִיְּינַ נְאַמְּנַ
אַרְוָן אַדְרָעַס, שִׁיקְשָׁטַ עַר אַרְוָוִים זִיְּינַ בַּאֲשַׁעַטְיוּבָגַג אַרְוָן סְפָּרְטִיפִּיקָאַט
אַז עַר פְּרָאַקְלָאַמְּרָט דָּעַט גְּרִיְּפָאַר אַיְדָןַ, אַרְוָן עַר וּוּעַרְטַ אַגְּפָרְקָעַבָּט
אִין אַרְץ יִשְׂרָאֵל אַלְסַ אַידְמִיט אַלְעַזְעַט רַעַנְשַׁט וּרְוָאָס דִּי רַעַבְיִרְוָבָג בִּיטְשָׁנַ
פְּאַר אַיְדָןַ; אַרְוָן זְעַלְבָּסְטָאַרְשָׁטְפְּנְדָלְעַךְ אַז מִגְּבִּישָׁט דָּעַט דָּאַזְיְּגָעַן גְּרִיְּ
אַרְוָוִים אַפְּאַסְפָּאַרְטַ, אַז עַר אַיְזָא אַיְדָןַ, אַז קִיְּבָעַ בַּאֲמַעְרְקָוְבָגָעַן
דָּעַרְבִּיְּ. וּרְוָאָס אַזְאַ שְׂוִידְעַרְלָעַכְעַ זָאַר הַאַט דָּעַר אַיְדִישָׁקַ פְּאַלְקָן
בִּיטְשָׁנַ גַּעַחַשְׁ בְּמַשְׁקַ פֿרָן טַוִּידְבָּטַ יָאָרָןַ, אַפְּיַלוּ בִּיטְשָׁנַ פֿרָן זִיְּבָעַ
גַּרְעַסְטָעַ שְׂרָנוֹאַיִם; אַרְוָן דָּוְזָעַר דָּוְרַ הַאַט דָּאַסְיִרְטַ.

עַם אַיְזָא בִּיטְשָׁנַ בְּדָאיַי - בְּפֶרֶט דְּעַרְבָּעַנְטְּפָרְבְּדִיקַ זִיְּךְ צַו חַרְדָּשַׁ אַלְרָל -
צַו שְׁרִיְּבָן זָאַכְנַן וּרְוָאָס גַּיְבָּן נְיִיטַ צַו כְּבָרְדַּ אַיְדָןַ, וְאַדְרָבָה וְכָבוֹן.
דָּעַר אָוִיְּבַּעֲרַשְׁטָעַר זָאַל בְּעַכְשָׁנַ אַרְוָן מְצָלִיחַ זִיְּינַ - אִין אַיְדִּקְלָאַבָּג
מִיטְשָׁנַ דָּעַט דָּאַטְוָסַ פֿרָן אַיְיִירַ שְׁרִיְּבָן עַרְבָּ שְׁבָת נְחֹמָר - אַז עַם זָאַל
זִיְּינַ דִּי אַמְתָעַ נְחֹמָה פֿרָן בְּשַׁל דְּרַעְרַן פֿרָן דָּעַט דְּעַרְמָאַבְשָׁנַ גַּעַדְעַץ
רַיְלַ וּבְקָרְבַּמְשַׁ; אַרְוָן אַיְדָןַ וּרְעַלְןַ זִיְּינַ שְׁטָאַלְץַ אַזְיִיְּפַעְ זִיְּיִרְטַ
אַיְדִּישְׁקִיִּשַׁ, בָּאַמְתַ שְׁטָאַלְץַ, אַרְוָן בִּיטְשָׁנַ בְּוֹקָן זִיְּךְ פְּאַר יְעַדְןַ גְּרוֹיַ אַרְוָן
וּרְעַלְןַ עַם חַבְטַ עַגְעַן אַרְוָן יוֹצָא זִיְּינַ פְּאַר עַם, אַיְינְשָׁמוּעַפְּנִידִיקַ זִיְּךְ
אַז דָוְרַךְ דָעַט וּרְוַעַט דָעַר גְּרִיְּזַ אַפְּמָלַ אַגְּוַשְׁפָּרְטִינְשַׁ; פְּאַר -
גַּעַסְבָּדִיקַ וּרְוָאָס הַאַט פְּאַסְיִרְטַ אִין פְּרִיעַרְדִּיקַ דָוְרַותַ; אַזְזַ פֿרָן גְּרוֹיִים
אַרְוָן וּרְוָאָס עַם הַאַט פְּאַסְיִרְטַ אִין פְּרִיעַרְדִּיקַ זִיְּינַ דָעַט אַיְדִּישָׁן פְּאַלְקָן
אַזְזַ פְּוֹעַלְן זִיְּינַ אַלְיִין אַוִּיטְהָרַן פְּבָזָה זִיְּינַ דָעַט אַיְדִּישָׁן
אַרְוָן מְחַלְלַ זִיְּינַ כְּבָוד יִשְׂרָאֵל, וּרְוָאָס דָעַם אַיְזָא דָעַר אַיְינְצִיקָעַר וּוּעַג
אַז אַזְיִיךְ דָעַר גְּרִיְּזַ וּרְוַעַט וּוּיסַן אַז מִזְדָּאַרְעַךְ זִיְּךְ רַעַכְבָּגָעַן מִיטְשָׁנַ אַיְדָן .

בְּכָרְכָה אַז אַיְדָן אַז לְטַ קַעְבָּעַן אַבְּזָאַגְן
גַּוְשָׁעַ בְּשַׁוְרָוֹת אִין דִי אַלְעַ אַבְּנִיבָּים
וּרְעַבְגָּן וּרְעַלְכָּעַ אַיְרַ שְׁרִיְּבָשַׁ אִין
אַיְדִּיעַרְ בְּרִיאָוּ וּבְקָרְבַּ

שלום וברכה:

בתודה הבני מאשר קיבלת סכנתבו טה-16 לאוגוסט, וטבנוי חסיבות
העבין ודחיפתו ממחר אני לעברות עליו ובפרט לסיום סכנתבו.

כפי שיחתנו כאן, לדעתך פקרתו של כ' הוא בצח"ל ושם בעדר
ה' פצלייחץ' צליח, וכטובן שזהו בוטף לרווחת הרבים, כרובה
לעם בבי ישראל עם הקדש היושב בארץ ישראל קדש, אשר ברכו
ה' וחלילחו להגן עליהם על ידי בשרגותיו יגיעתו ומרצו וכו'.

שלבן וכפי שדברתי עם פר בחירותו כאן, בודאי ובודאי שעלינו
להפסיק בנסיבות רבתתקידו הבי אחראי. ותקורת הזרקה אשר באם
אפשרו במקרה מישחו שיחסיו עם פר אריבים שיפור ותיקון מאיוזה
סיבות שתהיינה, טרי סוף גם זה יודת על הרזיניות של פר, רגש
האחריות שלו רתפסרו לתקידו ועד שח' בו.

על פי האמור מרכיבת דעתך גם כן שאין כל סברה חיר שיפרוש
פר לעבין אחר, ועל אותה מכמה רכמיה לא בזירה הפליטית, כולל
פשתת שר וביווצה בה, שאין זה תקידו ולא בה נצל הכלוז
והידע שלו, ואדרבה ואדרבה.

בהתשך לזה הלואי גם פר שי' לא הי' פרוש
מחזבא, ואף טעל פי השטועה ברטו לו עלבון ולא קיימו הבטה
וכולי וכולי, הרי אין שום להסביר אשר כיון שמשחו עשה פעולה
גדוד לבן יזק את עצמו. זה הרי פרישתו ספציא גרמה הייזק לעצמו
בוטף על החסרים שכבראה גרם להזבא על ידי אי-ניצול ידיעותיו
ובצרכותיו. הדברים אמורים אפשרו בכך הי' נסאר בממשלה,
ועל אותה מכמה וכמה כמי שהתפתחו העניים לאחורי זה.

אין ענייני להתערב בסדרי הצבא וביווץ, אבל בכלל מוזר הדבר
אשר בהם ירצה חייל ששולש, שהשקייו בו חייבור צבאי של חדשים
אחדים, לעזוב את הצבא, הרי זה נחשב ובצד לפשע המה; ודוקא
אלוף וביווץ שהשקייו בו חייבור בדרגה הבי גבורה, ומרץ וכסף
וכו', אם הוא רוצה לעזוב הצבא הרי מחייבים זה לשיקולו המרטוי,
אפשרו בכך או מברשות שטמיו הם פרטאים, ואפילו כשבור
ועל ידי זה יפסיד הצבא ובטילא גם הצבא הבשוני בכלל!

המור הוא בתורה אמר המוסגד. אבל בנרגע למטר, בכחוב לעיל,
אין לי בכלל ספק רשם שתקידו והצלהו הוא דוקא בצבא,
ובפרט עתה שבמצה בדרגת גבורה וחינוי בבורג' מצב בכל הארץ,
רכמה נחשב מפַט באם קשור זה באיזו אי-גיפות או חכמים וכולי
לגבוי תועלת הרבים ורგנה על הרבים.

מל הבעל הוא אפשרו במצב העכשווי. אבל אף שאיבני טמייסטי
בכל, הרי אין להתעלם מהמצוות שבאים חיו ימשיכו העניים באופן
שבעי, הרי מתחזק ומתבצע המצב של צד השני מעבר לועלת סואץ,
אשר בודאי למטרות כל המהאות באופן רשמי מנצל הארייב כל יום
להגברת הכח, הבאת נשק הבי עיל וכולי, הרי אין כלל ספק אשר

ארצאות הברית לא תכנס למלחמה עם מועצת הברית כבביל זה. ואשר לתביעת והצעקה החיכן שלא עמד בלחחתה (אלכתהילה איש לא האמין שלא יגלו הטסקת האש לביצור עטוד ומצבם, וכדברי האלוף מר חיים שי) הרցג גם בשוטבי ברairoן לעתון, ז"א שבא לידי הרוכחה שאי אפשר כבר לרמות אפיקו את הטושים אם היו ככלת שהאטינו שלא יגלו הטסקת האש, על אחת כמה וכמה שלא האמינו בזיה חברי המשלחה בא"י או בערבה, או לפניו זה וככלי, וכמי שהיה לפניו שלוש שבטים, ולטבי י"ד שנה, ולפניהם כהה פעמים) – יטשיבו ריתחו השעבות בכל האפשר, ואחרי כן יחליפו סטאטו קרווא כמי שהוא בסוף הדיון ודבריהם. שפה טובן שבכל המשא ומתן פ"ד תנאי שלום – לאחרי שהצד השמי התבצר וככלי – הרי הצד הישראלי היה, אז ידו על התחרותה, כיון שהטאב הבשורבי השתנה פן הקאה אל הקאה פירום הטסק האם ליום סיום הטסק ומתן עד התביעות והתנאים וככלי.

וחושבי לומר – ואפשר אין זה חסן אלא אדרבה מעין תקווה – אשר כמי היה, בתקילת מלחמת ששת הימים יעשה הצד השמי צעד טפשי שיבריה לבשל הטסק האש, ויעשה ח' עוד הפעם במסים ובפליאות שבפטן מן המכאי קדר לאחרי ביטול הטסק וחידוש ההגנה – שהדרך הייחידה לזה היה התקפת – יפעילו כל הכרחות לא באוטן חצי-חצי כמי היה, עד עתה, כי אם הגנה אמתית, אז יש תקווה אשר תופס האש באוטן של קיימה ויבאו סוף סוף לידי שלום; ולא כמו במקרה העמושי אשר כאמור לעיל היא הדרך הפובילהيسر לחידוש מלחמה ר"ל אלא שבתפקידים גורעים בהרבה ובהרבה מסר התנאים ביום הטסק האש. הארכתי בהכתרוב בקשר למה שמר כתוב אשר מה שבכתבתי ע"ד התעללה וככלי כבר עבר זמנו, כי חושבי לומר שבוד זמן לא ארוך יחי, עניין האמור עוד הפעם אקטואלי, ולהלוואי שלא אהיה, צודק בהערכתי זו יATABDA, אף שלדעתי לפי חלק הרוחות עתה בדרך הטבא אין זה בראה.

נעם לי להזכיר פידידנו מר שי, אשר השלום לטשחת מר והשלום לו, ויהי רצון אשר סוף סוף נتبשר על דבר שלום אמתי בארץ, שבוזאי אין דרך לזה על ידי גילוי סימני חלישות ובוגנות לשירות וריאטוריים מרחיקי לכת, כפי הנוסח שמדובר עתה ועוד שמתפרס זה בכל העתורות; כי אם אדרבה, כתוגם הידוע, שבאים רוצחים באמת בשלום ארים להראות טומכניים גם להHIGH בכל התוקף ובתנאים טובים.

בכבוד ובברכה להצלחה
ולבשורות שורבות

ג.ב. פעל"ז

ג.ב. לא רציתי לטעמךיך זה בשיחתנו עם סר בביבורו כאן, אבל לאידך אייבי רואה רשות שלא להזמין פר בהנחת תפליין בכל פניהם עתה, אשר תקוטתי חזקה שפדייך פר בהנחת תפליין בכל יום חול, שבנידון שלו אין זה רק קיום מצוה פרטית על ידי איש פרטני כי אם גם עניין הנוגע לתכנית הרבנים. ואף שידיעות שרדיותיו הרבות הקשורות בסצב הבשורה וברולי, הרי אדרבה השרדות והפצב וטלי טעם נוסף לדיק כל הדרוש בקיום מצוה זו, תפליין של יד ותפלין של ראש. ואותו הסליחה על כתבי את האטור.

באה, ביה תפרץ, ת'תשל
ברוקליין, ב.י.

יכבוד

הרב

ש.י.

שלום וברכה:

בגדעום קבלתי היטיש על ידי תריה"ג והריה"ח רוחית איה בו"ם עגסן בא"צ כו', הרב גרשון מבטל שי', גראליק, וביחד עם זה הספרים שלח.

ותודה רבה למך בעד שימת לבני לשילוח חסרים, ובפרט שהסתפרי, שלבו היה לתועלת הרבנים.

ודבר בעתו מה שוב, שנטקלו לחגיגת י-ב - יי"ג תמוז, שבודאי ידרעה לך, פרשת ימי גאולה אלה של כ"ק מז"ה אדרוייר בשיא דורבנו. וכמו כל ענייני דברון בחיי עטנו בני ירושל, שהכורה והתכלת היא שחביבים יהיו בזקרים ובנשיהם, בן גם חגיגת ימי הגאולה האלה שהכורה בזאת שתביא להתעדדרות ותורשתם במעשים בטועל ברוח בעל הגאולה, שמסר נפשו בפזע מטה על הו זקט והפצת תורה ומצוות כל פשרות, למך כל אהבתך למלוך זדון בצדקה היה ובייטם ההם. קל וחוות ללב אחד ואחד הנושא בארץ הארץ וברוך, והאריכות אך לפוטר.

יכבוד וברכתה לצלחה
לביסוס יהדות מטרתית
בחגנו חט' ולפנורמות
שרבות

—הודפסה ברוחולופית מלך — להודפה ארכוית הודפס ישירות מן התוכנה

ביהה, כיבב פנחים אב ה'תש"ל
ברוקלין, נ.י.

מחוז, הרבנית טראת
תחי'

ברכה ושלום:

באיחור זמן רב נתקבל מכתבה, אף שמסרו לי בינתים על דבר
אי-הבנה מה כאנן שלכן לא יצא הפגישה פנים אל פנים. והי'
aichtet li b'miyad lechbar at c', aishit achari shbeta
ביקלה עצלי. והעicker רצית בהזדמנות להודות לה אישית
بعد הביכלען של חסידותה שהפסיפה וטסורה כמה מהם, שחלק חשוב
כבד גודם ריש לה חלק גדול בזכות הרבים שבזה.

ואף על פי שהוא עניין של מצוה, ובפרט מצוה דרביהם, של
בדרך תודה לבר ודם, אף על פי כן הרי גרמה לי קורת רוח
כיתר. ועל כל פנים ראוי להביע זה עכשו בכתב.

בעת רצון הזכירה על אירן כי מושיר למילוי
פאלות לבבה לארה בכל העניים שכורבתה.

וחשיות יברכה באורך ימים ושבטים טרבות ורב בחת אמרת
AMILIDI וAAZAI, בחת ברוח הטסורה של המשפה, בחת חסידותי.

בכבוד ובברכה
לבשותות טרבות

באה, ח' אלול, ה'תש"ל
ברוקלין, נ.י.

הרהייח ורואה איזיא בר'יב
עומק בעיא כו'
שי'

שלום וברכה:

נסרו לי תוכן דבריו עיי' השלוון ואחרי כן גם הפרטים שבקשתי
עיי' הרהייח וככו' וככו' שי'. .. וגם לאחרי כל זה לא
ברור כלל מה הן האפשרות של אביש שי' על אתר, שהרי כודאי כל
העניין הוא על אחריו ותאם המלה וחבלעדית של אביש אשר על אתר.
ובידוע דברי רבותינו נשיאינו זצוקלההה בגביהם זיעע על דבר
חוותם וזכותם של אנש בכל מקום בוואם, על אחת כו'יך במקומות
שדרים שם כמה וכמה שנים.

לאידך גיסא hari אמרו חכמיינו זיל איננו מבקש אלא לפאי כוחם,
ובפרט כשהוגע לגורלו של פרוסד Hindoo בקהלא קדייש ואחריות של
כמה מבני ישראל, בודאי שמדובר להחלשות כאלו שאחרי כן
יקיימנו אותו בפועל ממש. שהרי השיטה של גם לי גם לך לא יהיה
חיא היין התורה וככו'.

וכפי שמספרתי על ידי הררים בילדוב שי' ועדי בראש שי' הכהן
פשחה, הגעתו ותקותיו חזקה שיתאספו עסקני אביש וידונו בכל
העביין בכובד ראש.

ומזויב גם העתק מכתבי למפר שי'.

בברכה לבשותות טרבות
ולכתייה וחתימה טובה

הנתקה מכם ותודה על עלייה
וירוחם. ומי שמתכוון לשלוח
ויתה עזרה. (אנו) הכתובים
על רוחך מזכה לך ?
ולא יתגלו. לעת תרקי
הזהר מה אליזה ?
הזהר אבן הילן, טען
אתה אבן הילן ?
אנו מודים לך על עלייה
וירוחם. ומי שמתכוון לשלוח

שלום וברכה:

לקראה חג הפסח הביע"ל, חנני בזח לברך את כ"ס ובר"ב שיתין.

~~הנתקה אמרו רוז'ל אשר אחח הסיבוץ אשר חשים אוח גבולה~~
~~מעבדות לתרגול הוא קושי השבעוד, ובפרט גנטוגרפיה טרנספורט~~
ישראלי ~~הנתקה הבניינים בכל עת אשר חפרו בניין ישראלי מטבחונם~~
~~חלבניים, וילדים הקטנים חיים בוכים וצועקים ופצעים~~
~~וחעל שועם אל האלקים.~~

הקריט. אשר עזיזה נסיגת היבשה על מדרון אטמייה

אחר זו לחי יلد ישראל אשר בחיננו בכם תקשורתם חלו כיון ההוראה.
ובחגיגת זמן קבלת חורchanנו הקדש לא רצתה הקב"ה לקבל ערבון

二〇四

לכבוד/^{פסח} זמן חירונז. הבא עליינו ועל כל
ישראל לסתובא, שיק איך איך סידע בעסטע פאנן.
שנ פאר א כדרן און פדריליבן פסח.

בברכת חג, כשר ושמח לנו
ולב"ב ט"ו

תשורה - תשס [סיוון] קוונטורי תשורה משמחות חסידות חב"ד עמוד מס: 32 הודפס ע"י אוצר החכמה – הודפסה בזרולזיט מסך – להודפסה אינטלקטואלית הדפס ישירות מן הוכנה

113.62 13

نام / مادی

בנין מושב צדוק וכדרון צדוק וכדרון צדוק וכדרון צדוק

~~בנין מושג של מושג~~ ~~בנין מושג של מושג~~ ~~בנין מושג של מושג~~

מכתב ב'ק אדמו"ר מנג' דסלאיות תש"א נזכר באידיש באג'ק ח"ד ע' התקב

• תְּלִקְבִּים כָּל-דַּיְמָר, כָּל-זֶה לְעֵזֶר זַיְנִי
 אֵל בָּנָנוֹ, כָּל-זֶה לְעֵזֶר זַיְנִי

152 221/183

מרכז לענייני חינוך**MERKOS LEUNANEI CHINUCH INC.**

CENTRAL OFFICE

770 EASTERN PARKWAY • BROOKLYN 13, N. Y.

--: CENTRAL ORGANIZATION FOR JEWISH EDUCATION :-

ב"ה, חנוכת החשין
ברוקלין, נ.י.

תרומות הו"ח אי"א נז"מ וכו' מהוראות שי' ש"ב

שלום וברכה:

מוסג"פ הקונטראט לחנוכת. זיה"ר אשר יAIR בז אט כל סביבתו באור פורה ובפאר שבחרה באופן דמוסיף וחולך, ובידוע חנוכת ר"ח ח"ג וחלכה כבית הילל, שהוסיף כמה גרים בישראל ע"י הנהגתו.

זב"ק מו"ח אדרט"ר זצוקללחה"ה נבג"מ זי"ע חכ"מ הורה לנו גם בזאת את הדרך, לכל אחד ואחד מאחנו, כי ממש ימי חייו חייו בעלמא דין,

חי, הולך ומDELIK את הנרות דבני ובנות ישראל, נר הוא, נשמה ארם,

חי, מוסף וחולך בהדלקתו זו מזמן לזמן ומשנה לשנה,

הדלקתו זו היה על פתח ביהו (אבל) מבחן, כדי שהנרות יAIRו את השוק, מקום חשוב ואפליה כי שקעה החמה,

ומכך הבטיחו אוחנו ר"ל, אשר ברכבת שרוי, בהדלקת נרות זו, ובבלבד שיעש אוחה האדם בכונה רצוי, כונה פנימית, וכלהונם:

הנרות לעולם אל מול פני המנורת יAIRו וכל הרכבות שנחתה לך לביך את בני אינן בטלין לעולם.

בברכה חנוכת טיהו, האור מוסף הולך ואור עד

נכון חיים, הוא ירים הגואלה,

מחה ביתו: וכפוגם, כ"ק מו"ח אדרט"ר חכ"מ: מיר קומען אומעטום פיט אונד זערע ד' אסוח, ועינן ברכות י, ב דרו לעה"פ כי שם ביהו.

כלשונם: במדבר רביה פט"ו, וואו. תולדן זאוב: עין זח"ב רט"ו, א. לקו"ח טה"ש ד"ה לטסוחי פ"ג. ח"ז ח"ג

ד"ה חמינהה.

DEPARTMENTS:

- PUBLICATIONS
- SCHOOL FOR GIRLS
- YOUTH CLUBS—
- MESIBOS SHABBOS

- OVERSEAS
- FARMERS
- SERVICEMEN'S
- CONSULTATION AND INFORMATION

- RELIGIOUS RELEASE INSTRUCTION
- EMPLOYMENT BUREAU
- STATISTICS AND RESEARCH
- DISPLACED PERSONS

שלום וברכה: הרה"ה הוו"ה אי' א נו"ם זכו' פחראָה ש"ב

מוסג' פ' הקונטראט לחג השבעות הבא"ל. והוא לזכות בנו אח הרבים באופן
המוחאים. וכל מי שיש בידו כו'. זכאות הרבים חלו בו, ולכן גם יסיע אותו
בזה גופא להצליח בהשמעתו זו.

ידוע, אשר בימי המודדים ורגולים שבכל שנה ושנה מוחודרים העניים
השבטים אלה -
- בחג המצות עניין יציאת מצרים, בל"ג בעומר גילוי פנויות החורבה
וכו, -
ושעה הבהיר מיוחד היה אז להמשכה וקליטה פנימית של עניים אלו
בפרט.

ונימאים אלו דצמ"נ מבחן חזרהנו - ימי סגולה הם לעם סגולה לקבל חכמתם.

אבל - אמר הקב"ה לישראל הביאו לי ערבים טובים שחשפרו את החורשה נוחנה לכם. והערבות שקיבלו מהם היא רק ערבות הבנים. כשאפרנו מקבלי החורה בנינו עربבים אוחננו (שנחנכם בדרך החורה) אמר הקב"ה הוא ודראי ערבים טובים, על ידיהם אוחננה לכם.

וכאז בן עתיה

על כאו"א מסתננו, בהכינו את עצמו לזמן שח' חורחינו הבע"ל, לעשו
עתה ככל יכולתו בחנוך הבנים והבנות בדרך החורה, ולהחלת ולקחת על עצמו להשמד
ביחר שאח וביחר עז בזה ליסים יבואו אחריו קבלת החורה.

וכל ישראל ערבים זה בזה.

ספוקן כלל. השדרות הנקראים, אם היה, רק בחנוך בניו ובנוחו הוי בלבד, איננה

באו"א בטח יכול להשפיע – במדה ידועה על כל פנים – על החינוך של בני ובנות ישראל בסביבתו הסטובבה, ולפעמים גם על חנוך עצמו הנמצאים בראיהו סקום, או גם במדינה אחרת.

ואם לאו"א מחייב בהשדלותה לחזק ולהרחיב את חainingן הקשר במקום שהוא נסआ כבר, ובהשדלותה להנהייגו במקום שלעה עתה אין מכירים בו,

על אחיה כמה וכמה שצרייך הוא לחקוקם בכל עוז ולהלחם נוגד כל פעולה
וענין שעlol הוא לנתק אח הבן ובהיר המתחכנים בדרך החזרה מהינוכם זה, שעlol
להרחיקם מחרות אלקיים חיים, ומכל שכן אם עלול להביאם לידי כפירה, מ"ז.

וידועה הבטח חוץ: כל דבר שנחנו ישראל נפשם עליו הרי נחקים בידם.

בשכחה ובפניכי זו

גם יסיע אונחו: ראה לקו"ת דרשו שמע' א' ד"ה ה' לי בעוזרי פ"ג. **ידוע אשן:** ראה הקדשה לקונטרס ב' ניסן חשי"ה. **ימ' סגולות:** ראה זה"ב קכז, רע"א ובקמ"ט שם: לסוגולתו דרא מל". **לעם סגולות:** ראה זה"ב שם קכז, ב. **לקו"ת להאריז"ל פ'**, יתרו עה' פ' והיחס לו סגולות. **סגולות היא החנוכה:** ב"ק פ"ב, ובקהלת יעקב טענרכת סגולות סק"ב; זי' ל' לפ' שחוורה הוא מג"ר כה"ב. **ועיג"ב** ב' לקו"ח שה"ש רד"ה נאה לחץ. אמר **תקב"ה:** שה"ש רד"ה נאה לחץ. **הבטחת** חז' ל': סכילתה חשא מה"מ אוחחין לא לעולם.

140

זר עירם (זרען אטערן) זר עילן זעטן זר עילן זר עילן זר עילן זר עילן
 הלאון: זר עילן
 זר עילן זר עילן זר עילן זר עילן זר עילן זר עילן זר עילן זר עילן זר עילן
 מנהום מענדרל שניאורסאטו זר עילן זר עילן זר עילן זר עילן זר עילן
 RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
 Office Address:
 Lubavitch, 770 EASTERN PARKWAY
 BROOKLYN 13, N. Y.
 HYacinth 3-9250

שלום וברכה: הרה"ה הוו"ה אי' א נו"ם זכו' פחראָה ש"ב

מוסג'פ הקונטרט לחג השבעות הבע"ל. והוא לזכותם בו את הרבים באופן
חפחים. וכל מי שיש בידו כו'. וזכותם הרבים חליוי בו, ולכון גם יסיע אותו
בזה גוועא להצליח בהשמעתו זו.

השיכים אליו, אשר בימי המודדים ורגלים שבלן שנה ושנה מחודרים העניים
- בחג המצות עניין יציאת מצרים, בל"ג בעומר וילוי פנימיות החורבה
וכון, -
ושעה הבהיר מיוחד היה אז להמשכה וקליטה פנימית של עניים אלו
בפרט.

הગולה היא החורה בשמחה **ובבגניות** יותם.

אבל - אמר הקב"ה לישראל הביאו לי ערבים טובים ששמרו את החורבה ואני נוחנה לכם. והערבות שמקבל מהם היא רק ערבות הבנים. כשהם מקבלי החורבה בנינו עורבים אוחננו (שנחנכם בדרך החורבה) אמר הקב"ה הוא וראי ערבים טובים, על ידיהם אחננה לכם.

וְכָאֵל בֶּן עֲתַד

עתה ככל יכולתו בחנוך הבנים והבנות בדרך החורבה, ולהחלת ולקח על עצמו להשמדת ביתר שהא זבזה ליטים יבואו אחריו קבלת החורבה.

וכל ישראל ערבים זה בזה.

השדרלות הנטולות, אם תחמי, רק בחנוך בניו ובנווחיו הוא בלבד, איננה ספקת כלל.

באו"א בטח יכול להשפיע – במדה ידועה על כל פנים – על החינוך של בני ובנות ישראל בסביבתו הסטטוס, ולפעמים גם על חנוך עצמו הנמצאים בריחוק מוקם, או גם במדינה אחרת.

ואם לאו"א מחייב בהשדרלוּת לחזק ולהרchieב את חיינוּך הקשר במקום
שהוא נסआ כבר, ובהשדרלוּת להנהייגו במקומות שלעה עתה אין מכךrim בו,

על אחת כמה וכמה שצרייך הוא לחקוקם בכל עוז ולהלחם נוד כל פעולה
ועניין שעלוול הוא לנתק אה הבן והבת המתחכנים בדרך החזרה מחייבכם זהה, שעלול
להרחיקם מחורת אלקים חייט, ומכל שכן אם עלול להביאם לידי כפירה, מ"ז.

וירדועה הבטחה חז"ל: כל דבר שנחנו ישראל נפשם עליו הרי נחקים בידם.

בכח קבלת התורה בשמחה ובפנימיות
ה' ה' ל' נתרם ב' רע' א' בא' ז'

בם ימ"ע אונחו: ראה לכו"ה דרשו שמע' א' ד"ה ה' ל' בעוזרי פ"ה. **ידוע אשן:** ראה הקדשה לקונטרא ב' ניסן חשי"ה. **ימ' סגולות:** ראה זה"ב ככו, רע"א זוגם"ט שם: לנטולו רדא סל". **לעם סגולות:** ראה זה"ב שם ככו, ב. **לקו"ח להאריז"ל פ'**, יתרו עה' פ' והיחם לי סגולות. **סגולות תיא החנוכה:** ב"ק פ"ב, ובקהלת יעקב סערכות סגולות סק"ב; ויל' לפ' שחוורה הוא מג"ר כה"ב. **ועיג"ב** ב' לכו"ה שה"ש רדר"ה נאה לחץ. אמר **תקב"ה:** שה"ש רדר"ה נאה לחץ. **הבטחת** חז' ל': סכיןחה חשה עה' אוח חייא לעולם.

תג זיהוי

אוצר החכמה

אזהרת מס' 1234567

אוצר החכמה

אוצר החכמה

סניר

מכתב ב"ם אדמירל מה"י אלול תש"א

MESSAGE OF THE LUBAVITCHER RABBI
TO THE CHILDREN OF THE GRADUATING CLASS OF THE
LUBAVITCHER YESHIVA OF NEW HAVEN, VISITNG HIM ON
SUNDAY, 14TH OF SHEVAT, 5712.

714
18 RSV
88

We are about to enter into the 15th day of Shevat, the New Year for Trees. Trees give out fruits, which grow on them until they are ripe. If the fruit is torn off before its time, it cannot grow any more. It can only grow as long as it is attached to the tree, for it is through the tree that the fruit gets its food, in the form of juices, which causes the fruit to grow to its full ripeness and usefulness. *sometimes later*

A child is like a fruit. Until the age of 18, 20 or 21 years, the "fruit" - the child - is not ripe. It must remain attached to the Tree of Torah and Mitzvot, the "Tree of Life," if it is to become a thing of beauty and joy.

I hope you will remain attached to the Tree of Life and continue your learning, and thus you will grow up into fine and healthy Jews, fine and healthy people.

The fact that you have come here after Minchah, on the eve of the 15th Day of Shevat, is not an accident, for everything that happens in one's life is by Divine Guidance. You should remember this occasion and the message you learn from it.

May G-d bless you to grow up to be ripe, religious Jews, so that everyone may be proud of you, and your parents and teachers may be able to say: "See what fine children we have raised in the Lubavitcher Yeshivah; see what fine, ripe fruits they are!"

Give my regards to your schoolmates, parents and friends, and may we hear good news of you always.

צ"לום נבחי'ך ב"ק אדרנ"ר - דבורה על שיחת י"ד שבט חנ"ב

שלום זברכה:

ב' ירושלים עי' ח' כ'.

ובצוק העחים האלה, ויתר על כן, בשים לב למספר עזולים
חדשניים לאח"ק ח"ו אסר בניםיהם זకוקים לחינוך ברוח החוראה ביראות
שכימים ודרושים גם כורדים מדריכים פהאים מחוגי חלמידי היישבות,
הרי אין צורך לומר אשר האחריות גדולה מאר על כל אחד ואחד עד
כדי שידו סגעת, להוציא יד עזרה ליישבות באח"ק ח"ו בכלל, ולישיבת
תורת אמת בפרט.

א העובדה אשר ישיבת תורה אטח נסדרה על ידי ב"ק אדרמו"ר מהרש"ב זצוקלה"ה נבג"מ זי"ע ועמדת מחת נציאות בניו ב"ק פז"ה אדרמו"ר זצוקלה"ה נבג"מ זי"ע, גותנה הערבון אשר מהונבי', בבשא מסודרו ליראו יטש בארה"ק ח"ז ובחפוץם, אם נטילים נאמנים להביא הפעם הרצויים בשחת החינוך.

לצערנו הגדול הנה יש ייחות חריפה אטומה מוחזקת במאוב גשמי רציני
ביזוחה, והנני בזאת לזרע את כל אהב", לבוא לעזרתך והצלחה ברוח

וְאֶחָד בְּרַכָּה

הנִזְקָנָה

טבת ב' ק אדרט'ר מהעבה, נר הטעש הש"ב (נדפס באנו'ק ח'ה ס"ע ק)

מברך ב"ם אדרט" בקשר שם זו"ד שבת חמ"ב לאנו"ש מרוכז

MESSAGE BY LUBAVITCHER RABBI ¹⁹⁶⁸ on 25 ELUL, 5711

We are told in the Talmud that when ten Jews are assembled ^{the}
^{Shechina} ^{moment} in a group (the Spirit of G-d) rests among them. This is particularly true at present for the number ten is greatly exceeded. The Divine Presence is surely with us, and it is hoped will give us the strength to say what should be said, and to hear what should be heard ~~and~~ ^{to be heard}.

Since we have but a few days remaining until Rosh Hashona - the Day of Judgment - it becomes incumbent upon us to utilize this period of time to its full, in order to correct our failings of the last year, and to resolve to live a better life during the next year.

Everything that has been created has its purpose. Time, which is indeed a valuable creation, must be utilized so that its most fleeting second is used in the way intended by G-d, Almighty. Time is that which must be filled by man like a vessel poured into - filled and brimming to its capacity. Every second of time granted to us must be employed in influencing those around us and in enlightening our environment. By permitting this time to slip by in a wasteful manner, we are both neglecting and squandering a most precious gift given to us by G-d, but failing to realize the purpose for which

What has been said here applies to everyone generally and to the youth specifically, because it is the youth that has been abundantly blessed with the choice capacities of energy, courage, and enthusiasm. The qualities of this gift, however, lessen as the years go by. We should therefore strive now to attain the potential within us, thinking of ourselves as messengers of G-d placed here to influence our family, friends and environment.

צ"לום נכח"ק ב"ק אדרט"ר - הנה על שחת ב"ה אלול תש"א

You as educated young men and women must use the days

remaining til Rosh Hashono to better yourselves and bring
additional life and happiness to those around you.

This is entirely within the realm of your own capacities, and
the way to accomplish this is clearly stated in the Torah,
and by taking the Torah road you will be sure to go forward
and will receive G-d's blessing for yourselves, parents,
relatives and friends for a joyous and sweet New Year.

Blessed be all with a ~~strong spirit yet strong mental power~~

We are now approaching Rosh Hashona. The main precept of this holiday is the blowing of the Shofar. The blowing of the Shofar has a double significance:

1) To remind us to repent for our shortcomings through the previous year, and to be resolute in the performance of Mitzvahs during the coming year.

2) It is also a note of victory that G-d has accepted our repentance and is granting us a joyous New Year - one ^{triumphant} ~~triumphant~~ ^{Yom Kippur} in which we will be over our wandering inclinations and ^{Yom Kippur} grow physically and spiritually according to the Torah.

Pray to G-d and through this prayer ^{reach} ~~read~~ ^{This} a victory that will correct what is wrong, turn darkness into light, and bring us ^{harmony and} happiness from sorrow.

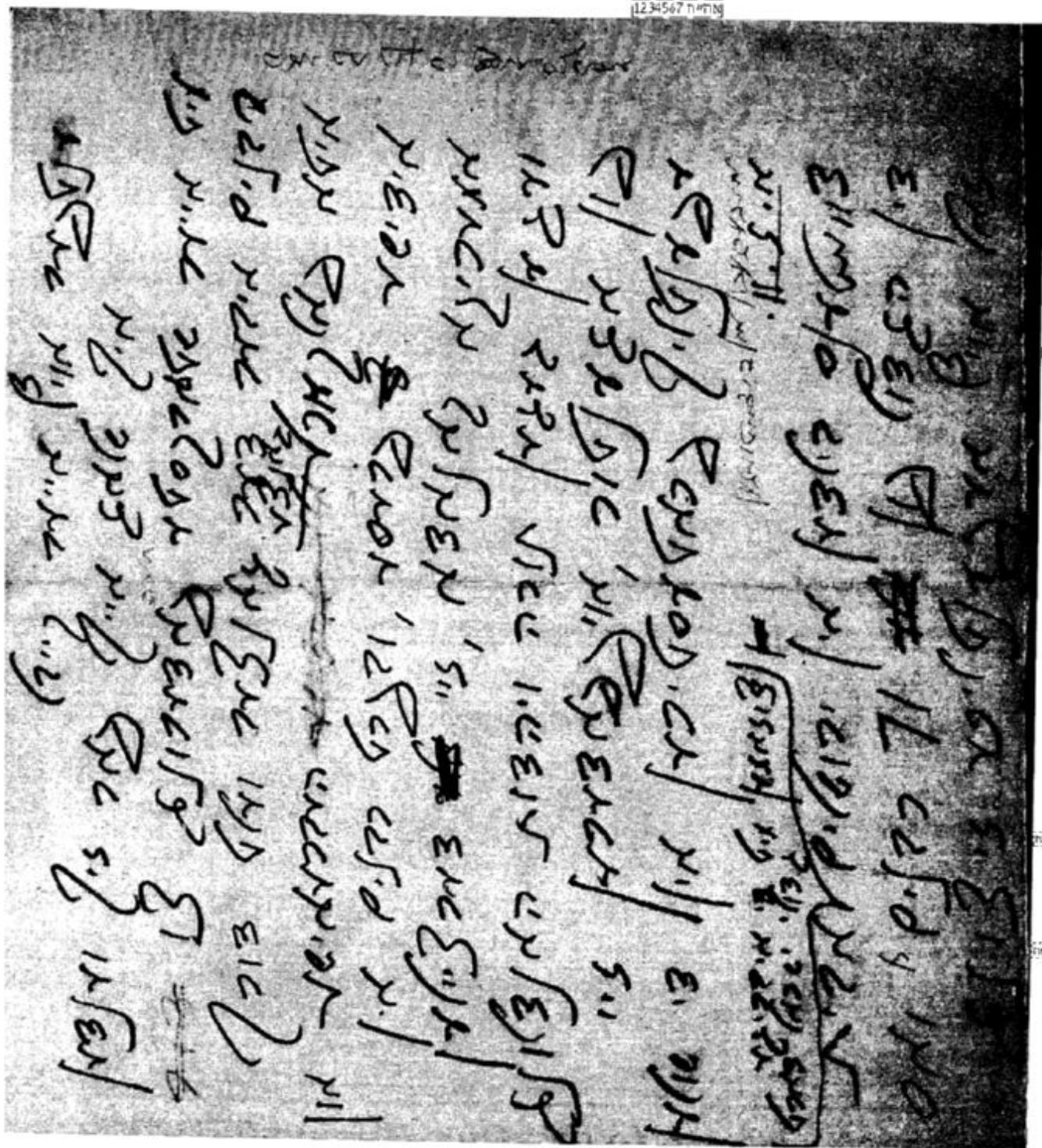
I want to ^{conclude} bless you again with a

בתחיה ותחנה סודה נסיגת אומגה . Amen.

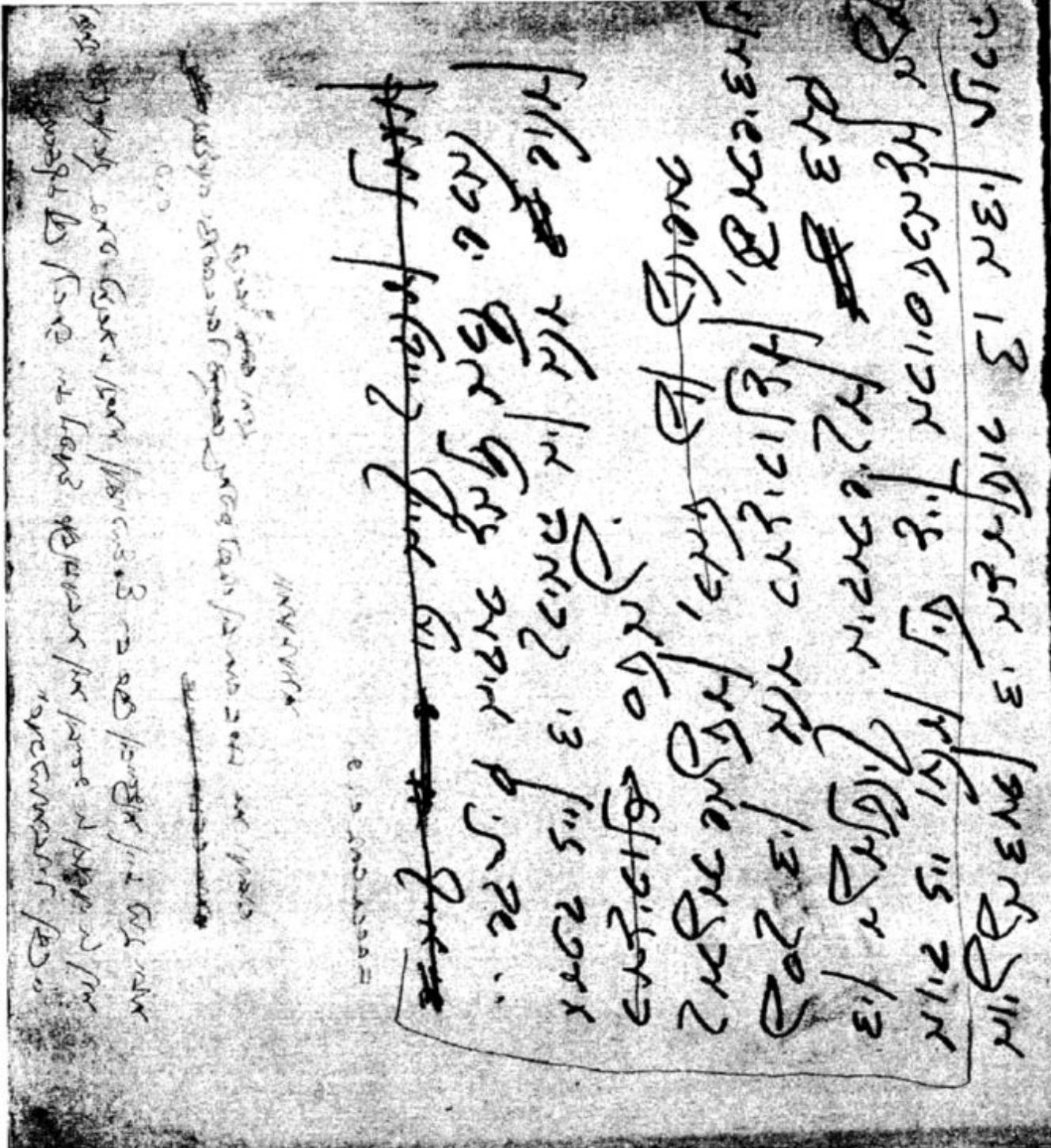
טברק בשם ב"ק אדרטער מהרי"צ מנהחות שלו על הנילין

- להזכיר המברך ראה א"ק אדרטער מהרי"צ ח'ז ע' קפו ואילך: רבו ואילך -

[1234567]

[1234567]

הדף ברוחו של מילון - להדפסה אינטלקטואלית הדף ישירות מן התוכנה

תשורה - תשס"ז קונטראסי תשורה משמחות חסידות חב"ד עמוד מס' 46 הודפס ע"י אוצר החכמה

1234567 נספח

אוצר החכמה

SHOVUOTH MESSAGE

(Excerpt from an address by the Lubavitcher Rabbi Schlilo
on Shabbos Mevorachim Chodesh Sivan , 5713)

Today, being the Shabbos on which Rosh Chodesh Sivan was blessed, marks the beginning of the preparations for the festival of the Giving and Receiving of the Torah.

The preparation for receiving the Torah, and the 'receptacle' for it, are peace and unity, as our Sages explain in the Mechilta (quoted in Rashi) in reference to the words 'And Israel encamped there facing the mountain' (Ex. ...) All Israel, like one man, with one heart.' The Yalkut expresses the same thought in this way: 'The Holy One, blessed be He, wished to give the Torah to the Jewish people immediately upon leaving Egypt, but they were divided and disunited. When they came to Sinai, they were all united into one ~~g'mil~~ unity... Said the Holy One, b.b.H., The Torah is all peace; I shall give it to the peace-loving nation.'

Such peace and unity must be directed toward the purpose of the Torah and Mitzvoth, as indicated in the words of the Torah quoted above: 'And Israel encamped there? (In the singular, i.e. as one man)...'facing the Mountain' (i.e. for the purpose of receiving the Torah and Mitzvoth, cf. Rashbam).

Unity and peace are powerful enough even where misused on unworthy objectives, as was the case with the Tower of Babel episode. However, such unity cannot be long-lived, and this is not the way to bring down G-d's blessings. But in the case of the Torah and Mitzvoth, ~~embedding, so to speak, the very essence of G-d, who is also the source of all the souls - here peace and unity are the means to attain unity with G-d, through the Torah and Mitzvoth.~~ This feeling of unity must express itself in mutual love and the desire to bring others closer to the Torah.

In this connection I wish to make the following practical suggestions:

During the forthcoming days, until the Festival of Shovuoth, every one of you should explain to those whom ~~you~~ can influence that it is the duty of every Jew, Jewess and Jewish child, to practise Ahavas Yisroel at this time, ~~in addition to~~ the duty to practise it daily (as the Founder ^{over and above} of Chassidus included in the Siddur which he had arranged for ~~all~~: It is ~~obliged~~ right to say before the prayer, 'I herewith accept upon myself the positive Mitzvah of 'Love thy fellow as thy self'.)

To explain further that Ahavas Yisroel is ~~a~~ preparation for the Giving and Receiving of the Torah.

To disseminate and explain the words of the Founder of Chabad that ~~tikha~~ 'Love thy fellow like thyself' is a 'receptacle' for 'Thou shalt love G-d thy G-d,'

^{Thus} So that Ahavas ^{Ha}shem, Ahavas HaTorah and Ahavas Yisroel - are all one.

צילום נכתיב ב"ק אדמור" – הנחה על שיחת שבת מברכים סין תש"ג

an internal part?

It is necessary to disseminate the interpretation by Rabbi Ber, the Maggid of Meseritch, of the words of the Mishnah: 'Know what is above-(from) thee,' to the effect that everything coming down from above is dependent on thee, on every individual, and each good deed may turn the scale.

& in its cause

foundation?

Especially a good deed in the cause of peace and Ahavas Yisroel, which the Baal Shem Tov made one of the pillars of Chassidism, since through in this way the individual Jew becomes united with all the people of Israel.

for the purpose bringing

and this is the true preparation to receive the Torah; for the whole Torah was given to bring peace into the world - the big world, and the small world, i.e. man, ~~xxxxx~~ bringing 'peace' and unity between man and His Maker.

Let every one disseminate these thoughts, and especially those who speak publicly, *far and wide!*

In this way we may be certain that ~~xxxxxx~~ all of us, in the midst of all Israel, will merit - in the words of my father-in-law of saintly memory - to receive the Torah with joy and inner feeling.

תשורה - תשס (סיוון) קונטראסי תשורה ממשחות חסידות חב"ד עמוד מס: 48 הודפס ע"י אוצר החכמה
הודפסה ברשותו של מspark - להודפסה ארכו-תית וודפס ישירות מן הארכא

Essentially check permeated (3)

፩፻፲፭ ዓ.ም. ቀን ተስፋይ አዲስ አበባ

ל' נס' 18) ב' ב' י' מאינטרכט-138

רְבָעָה וְשִׁבְעָה יָמִין וְשִׁבְעָה גַּם־בְּלֵבָב

19.28 2/2 ⑥

וְיַעֲשֵׂה כָּל-אֶת-כָּלָיו וְיִמְצֵא כָּל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּבָנָיו וְיִמְצֵא כָּל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּבָנָיו

תְּמִימָנָה וְעַמְּדָה וְעַמְּדָה תְּמִימָנָה וְעַמְּדָה

-Brd Crea ①

יאן די טאג וווען סיר שטייען אויפן שייד-העג אוחישן דעם אלטן
יאר אונ דעם ניען יאר, הבא עלינו ועל כל בני ובנות ישראל לטובה
ולברכה, אין די טאג פון גיסטיקער אויפלאבעונג אונ חשבוּן.

שאפט זיך בא יעדן איזנעה דער געפֿיל אונז באשלומ, או דער צוקינטיקער יאד זאל זיין א בעסערער אוונגעעהו בענער-איין טאג-טעג-ליין לעבן אוון מסוח' דיקע או יטואונגען פאר זיך אונז דעם צויהיטן.

דער יאָר פֿוֹן שְׂמִיתָה אַיזָּה בְּסֶלֶקֶט יָאָר. בְּזֶלֶקֶט וְיָוָה שְׁבָה אַיזָּה
דער היְלִיקָעֵר טָגָו אַין דִּי זִיבָן טָגָו פֿוֹן דער וּאָלָךְ, אַיזָּה אַיזָּה דער יָאָר
פֿוֹן שְׂמִיתָה דער היְלִיקָעֵר יָאָר אַין דעם זִיבָן יִאָרָן-גָּאנָן. דִּי אַזְּלִיקָעֵ
חוֹרָה גִּיטָּה אַבְּאַזְּנָכְדָּרָעָךְ פְּרָאָגָרָם פָּאָר דעם שְׂמִיתָה יָאָר; אַזְּטָבָּאָט אַיזָּה בָּאָזְּנָ
אַזְּבָּגָנָט אַלְמָן שְׁבָה שְׁבָחָן, פֿוֹן אַזְּדָבָּטְיָה דִּי עֲרָד דָּאָרָפְּ רְוֹעָן דָּאָרָפְּ זִין קְדַּשְׁתָּן
וְעַחֲלִילִיקָם זָו גְּטָן; גִּיטָּה בְּלֹויָז דָּעָר אַיזָּה אַלְמָן זָאָרָפְּ בְּסֶלֶקֶט פֿוֹלְצָקָן
סְ-אַיזָּה דער היְלִיקָעֵר יָאָר פֿוֹן שְׂמִיתָה, נָאָר אַפְּלָו זִין בְּחַמָּת (בָּהָר
* דָּרָם אַיזָּה אַינְנָה מְאֻמְּרִי עַלְן, פֿיזְיָשָׁן לְעַבְן.

אין א טיפערן גייטטיקן זיין מינט דאס, איז דען איז דרבן
פָּזְבָּהָן דַּעַם עֲשֵׂה שְׁבָּמָּה, אֶל דָּהָבָּזִיד אַפְּרִידִים) פָּזָן → עֲרֵדִישְׁקִיטִים
אַז אַפְּטְרִיסְלָעַן זִיד פָּזָן דִּי, פָּאַלְשָׁעַטְנָגָעַן אַז גַּעַזְבָּנָהָן, אַז
עַד אַבְּגָן אַיְלָה דַּעַתְּבָּרְכָּהָן פָּזָן גַּטְמָן אַפְּיָלוֹ גַּאֲבָן, וּוּלְבָעַן זַיְנָעַן
פָּאַרְבּוֹנָדָן סִיט → פִּיזְיָשָׂן אַזְן מַאֲטָרָעָרָעָן מַאֲבָדְטָעָלִיכָּן לְעַבְנָן דָּאַרְפָּן
אוֹזִיךְ זִין אַנְגָּעָפִיכְטָן אַיְלָדָר לִיכְטָן פָּזָן גַּטְלִיבְקִיטִים, אַזְיָי בְּפָסְמָן
וְזַיְנָה תְּבָנָה אַזְיָן גַּעַזְבָּנָהָן אַזְיָן וְזַיְנָה

דאם איז דער וועג זונזער ערשותער פאטער, אברהム אבינוו,
האט זיך אויסגעקליבן אונז האט אויסעטראטן פאר אונז מיט מסירח
נפש, איבער 3500 יאר צורייך. מסטטטט דערמיט טילט זיך דער איד
אונזים פון דער גאנצער מענטשטייט, אונז דאם אידיש פאלק פון אלע
פעלקער. דערמיט איז דאם אידיש פאלק איניק אונז אינזיקאטטטטט
ונאנץ עקייסטונג שטיצט זיך אויפ דעם יסוד פון איין פאלק יישראאל,
איין חורה אונז איין גט, אונז אלע צוזאמען שאפנ איין אינזיקיט.

המברך ומחברך בכתיבת וחתימת טובה

מבחר ב"ק אדט"ר מ"ג רשלוחות תש"א נרפס באוק חד ע' חק

— חנני שולח ברכת י' **לכח**"ר וחתמוהם בצלו, ברכת השנה לתוכב ולהחטם
לקראת השנה החדשה הבאה עליונו ועל כל ישראל לטובה ולברכה,

לשנה טוביה ומחוקה.
/ זכריה לוייה עזוזה מילא
בבמوعד שנח השם יטה לחה, שכא נזכרים אלו באתחלת פגיעה מבוגת, מצוץ

הקהל, ~~אלא ברא~~ אולם כל העם האנשיים וחנשיים והחטף תיו נקהלם בבגדת-
המקדש, ~~אלא ברא~~ על פי שבל ענו ובכל תורה לפנות בדבר ההעוגנברות בחודחת ונדרת

שעה מצהים אנו בחינוך הבנים וחבנו לשמור דרך ח' חנה בעסוע שנה ג' אפסדרם מצהים אנו בזח ביחס שאם ובחופשה החעורות. (בג) עירן: אג' הילך ג' עירן: אג' הילך ג' עירן: אג' הילך ג'

ויראם שם ביחס שאח וביחס עז, ובפרט ~~במאנך~~ בהמאנך בהמאנך

ולחכילה ולהביה את הבנים וחבנו חלומותיהם נזקם גוף אהלו גוף

ואין אזל ?**הכהן הכהן** **בבז' איזו** (ויהי)

ו-גָלְלַ זָאת יִזְבְּנָה הַשָּׁמֶן יְמִירָה וְפָסְלָה לְגָנוֹלָם מֵאַבְּנָה בְּלָד יְרֵנָה

מישיח אדוקנו, לעשוה ולקיים ~~אפסותה~~ בזבול בית חפארחנו במחהרה

בימינו, אפי"ר.

ווחולה ארץ על בלימה יטיב לך"ר

הביבטיבת וחתימת לשנה טובה ונעימה

בוגשיותם וברוחן יומם מ- סחאים

ברכה

ג. מילויים יתנו למשתמשים. מילויים יתנו למשתמשים. מילויים יתנו למשתמשים.

מכתב ב'ק אדר' מחי' אלול תש"ב (**נשח חותה נרעם בג'ק ח'ז ס"ע שבב**)

1996-07-06 285
ל' אדר ב' ה' 1996
ט' ינואר 1996

מבנה ב' ב' אדר' פוטו הפלחות תשלין נרדם בלקו"ש ח"ד ע' (374)

ב"ה
כ"ד סיוון ח' ח'יס"א
ברוקלין, נ.י.

גבוד חבריו ועד הפעול של
אגודת חסידין חבד באראה"ק ה'נ'ו
ח' על'ם ח'ז'

שלום וברכה

עטוף, זם חסיל'יח. בנווען קראתוי פכתחבם סכ"א אירר, זומגנַי כפּה פִּיזָּה נְחֻעַכְבָּה הַמְעַנְּה שֶׁלִי עֲד

(ב) על כל עתם באחי לחדויש, (אשכחנה לאראבוננו יחיו בחירות ובעהידן חקוקוב) על החוב וזכות קדוש, אשר כל אחד מהחברים ויראים לדבר ה' צריך להשתחף בבחירות, הן בעצמו והן בהשפעה על זולתו, להשכיע بعد הרשכה חירדים ביום אחר, שלא יכול לאיבוד אפיקלו קול אחד.

וחנני סודר בזאת רשות ז'יגו, כה לפרטם אח דעתי בכל החוקף ובכל החוזק,
אשר על כל אחר ואחת פיראי הא' וחושבי שמו לעשו וכל יכלתו להרבו מסטר
חכאי'ים بعد הרשיטות החדריות ביז'ור.

(ג) לדוחי צרכן הי' לארגון מחלקה מיוחדת באגו"ח של נשים, ופירוזו בשתיים לארגון אה נשי חסידי חב"ד ואפל כל אלה אשר דוח חב"ד יקר לבן ול לנפשהן, והשניהם בשבייל עבזודה בין הנשים בכלל, אשר כסוגן אופי מיוחד אגישת מיוחדת ואוקטידים מיוחדת לעבודת זו.

(ד) ~~דעתך~~ באח העה לארגון מחלקה מיוחדת בין הצעירים מאנ' ש' וחקלאים ליום חמ"ד, והבחנה בשחיזתו בשבייל הייזוק כוחזחים הם, ובשביל עבורה בחוגים רחבים יותר אשר אופי מיוחד אגוניה מיוחדת ומקדים מיוחדים גבעודם צו.

בנוסף לטעמיהם ג' ור' איינן דוגמת לארון בפרטיהם, חלו' בהמצאות על אחר, ואל ביניהם אשען ~~הנזכר~~ חכנית עבדה ספורת בזאת בחחאמ לדרישת מקום וחותם, וakahba להצעתם בזאת זה ^{ח' ח' מילאש}.

מבחן ב"ק אדרון מבד פיו פשי"א (נתקף בארכ'ה בז' יי' שבט)

הערכה: סובן מעצמו, אשר בוגר לבחירות, צריכה להיות זאת החטולו
בין הנשים ובין הצעירים, אבל אין להchner על אירגון (א), כי חזון קאר, ~~יעזרם~~
במס' ~~לפניהם~~ ~~וחנמיין~~ אבחירות ~~יעזרם~~ בחנכה החצאות בוגר לאירגונם.

(א) בוגר קאר

הערכה

בברכה חלחת בעבודתם קדרותה,
ויהי רצון אשר כלנו יחד נזכה להשלים את
רצון כ"ק אבוחיננו רבותינו קדרותם נשיאי
חבד, און דאס ואס איז אונס גענדער –
רצון כ"ק טו ה ארטו ר-טחון הרחה ובלוי
עלמות וחסרים, גענדער –
ובוגלא דידן נראת בקיום הייעוד דיבתי פר,
דא מלכא פשיכא, כייביג נפוץ המניינה
חוצת, וב"ק טו ה ארטו ר-זוביילנו לוואלה
השליפה ואסתית.

הערכה

הערכה

הערכה

הערכה

הערכה

בוחרים אשר ~~שי~~ חבריהם אינם פעילים, וכן לאודיעני ט' הם
זמאיזה סיבת.

166e "sing & play

5234347

My wife has already written to you, but because of the gravity of the

Both my wife and I are also unhappy that Jill has only one year left to finish her teaching degree at the university. This would make her better qualified to help support them. Nealy is adamantly opposed to her getting a decree saying that it is unnecessary.

For this reason I have turned to you. I told Neal that if the Rebbe will give his blessing to this marriage, I shall whole-heartedly give my blessing as well. Our immediate and distressing problem is that Neal is unwilling to submit to any psychiatric or psychological interview to dispel my increasing fears regarding his emotional stability.

Would the Rebbe please give his advice and counsel as to whether this marriage should take place.

Eternally grateful,

בְּרֵבָד
בְּרֵבָד
בְּרֵבָד
בְּרֵבָד
בְּרֵבָד
בְּרֵבָד

מענה בונגע לחתונה בשעטוטמ"צ

By the Grace of G-d
13th of Marcheshvan, 5725
Brooklyn, N.Y.

Mrs. Gittel Leah Weberman
7620 Dickens Ave.
Miami Beach 41, Fla.

Blessing and Greetings:

I duly received your letter and enclosure, but owing to the intervening Yomim Tovim, etc., it was not convenient to reply to your letter sooner.

You write about a dream, and ask my advice.

Generally speaking, in our generations, one should not attach too much importance to dreams. In your case, especially, inasmuch as since your dream we have had many times Birkas Kohanim during the festivals of Tishrei, and the Birkas Kohanim includes a special prayer that all dreams should be turned to good and blessing, you certainly have nothing to be anxious about.

Furthermore, you and your husband ~~have~~ the additional Zechus of bringing up your children in the way of the Torah and Mitzvoth, and ~~of~~ spreading ~~the~~ Yiddishkeit in your community. The latter is a unique privilege, in view of the fact that Miami Beach is a community which is visited by Jews from all parts of the States, and often also from other countries. Thus the benefits which such visitors derive from your efforts to encourage and strengthen Yiddishkeit are not only confined to the visitors themselves, but are taken along with them to their communities in other cities and countries.

Incidentally, this further illustrates how far reaching can be the influence of a single individual, man or woman, if one utilizes one's potential to the full. This is also one of the central points of my message for Rosh Hashonah of this year, a copy of which is enclosed, although you may have already had occasion to see it.

Receipt is enclosed for your Tzedoko, and may it further stand you in good stead.

With blessing

By

Office Address:
Lubavitch, 770 EASTERN PARKWAY
BROOKLYN 13, N. Y.

Office Address:

ch, 770 EASTERN PARKWAY
BROOKLYN 13, N. Y.

HYacinth 3-9250

ב"ה
ח' חנוך ה' חיש"א
ברוקלין נ.י.

אל המנהלים, הרמי"ם ואספוריים
בישיבות חסידי אפריגטן 743
ה' עליהם יחיו

שלום וברכה:

בוחחאות עם שיכוני הסדרדים, בכמה מהישיבות, בחדרי הקיעז, חנני להעדר אמר משופת לבם על הדרברים דלקמן:

(א) גם בימים אשר החלמירידים נמצאים בישיבה ושוקרים על למודיהם, החובה סוטלה על מחנכיהם שלא להפסיק דעهم מחלמיידיהם גם בשעות היוםם מבחן לכחלי הישיבה, ולהשתדרל בכל עז אשר הנוגחם ודרך חייהם חהיינה בכל עז בכל שעה כרבעי למבחן.

(ג) כראוי לעורר את הבע"ב העסוקנים שבישראל, אשר ישדרו, בהמצאות בקי"ז בנהאות דשא להנפש, לנצל כל הזרמו שגופושים אז בפניהם חרשות לכרבון.

לקבָּל בשׂוֹרְרוֹת טַבּוֹת בָּזָה.

מבחן ב' ק אדר' כה' חטוי תש"א (נדפס באנ"ק חד' ס"ע שעא)

HYacinth 3-9250

ב"ה
ח' חנוך ה' חיש"א
ברוקלין, נ.י.

אל המנהלים, הרמי"ם ואספוריים
בישיבות חסידי-הפריגוט **743**
ה' עליהם יחיו

שלום וברכה:

בוחחאות עם שיכוני הסדרדים, בכמה מהישיבות, בחדרי הקיעז, חנני להעדרם מושופת לבם על הדרברים דלקמן:

(א) גם בימים אשר החלמים נמצאים בישיבה ושורדים על למודיהם, החזובה סוטלה על מחנכיהם שלא להסיח דעתם מחלמיידיהם גם בסעוז היומם מחוץ לכחלי הישיבה, ולהשתדרל בכל עז אשר הנהגתם ודרך חייהם תהיננה בכל עה ובכל שעה ברבען למזהוי.

את ימי החופש כדי ~~לעומת~~ ^{ד'} עותיהם ~~לחותם~~ על ^ב ברכירם הנוגעים ~~לזיהוי~~ ^{לזיהוי} לזרען (ב'?) (ג'?).

(ג) כראוי לעורר את הבע"ב העסוקנים שבישראל, אשר ישדרו, בהמצאות בקי"ז בנהאות דשא להנפש, לנצל כל הזרמו שגופושים אז בפניהם חרשות לכרבון.

(ד) אין להסחפק במספר מטופחים החלמירים בישיבות, כל זמן שיש לנו לעזר הישיבות, אלה גם יתנו לנו?

ילדיהם הראוים לישיבה ואין סבקרים אזהם מפיבח חולשת הכרח אבותיהם בנסיבות הדבר. ולכן החובה לפחות בכל מקום העומולה מטודעה, סמסטטטטטטטטט עשו, במרע ובחטל הבהה הדרואה, כדי להגדיל מספר התלמידים בישיבות, ואין די מילים לחאה ותאנה, אלא יתנו מילוי ממשי. ¹²

לקבול בשורות טובות בזה. אוחנניין לדעת מהפערות הטובות הנעשות בהתאם להן^ל והנני סוקה

apRan

בברכה (פָּנַיְתָךְ דְּשֶׁמֶיךְ אֲכֵל הַעֲוֹשָׂה וְמַעֲשָׂה) בבעבודתך קדוש + בעונגהונטם גאנטסטן 1625 ג' גנטסן ו גראונטן.

מכח ב"ק אדמור' מה' תנו תש"א (נדפס בаг"ק חד' ס"ע שעא)

הנהלה ישיבת לוד
באה"ק ח"ו
ה' עליהם יהי

כשבקרכני הרה"ג והרה"ח ו"ח אי"א נו"מ משכיל על דבר

טוב איש אשכולות בעל מדות חרומיות יוכן, ור' הרב דר. אל"ו, ז"ל (הנואז)

יאנגו, הודיע לי כי בחכנית הרז'וינט נבנשת חpicת לבית ספר

בָּקְעַמְוֹת מִזְמָרָה אֶל-אֱלֹהִים כְּבָגְדָם זֵי עַד, וּמְכִינָן שְׁבָך, חֲרִי

א. אפשר לכלול בעצם היסוד גזירה שיעורים ללימוד אומנות

ומלאכה. אבל ~~הנאהת~~ אנטר-טְּנוּתָה ב- אנטר-טְּנוּתָה מופד מיוחד ללימוד ענ

אומדן ומלאכת שיעור מתוך חסומה של היישוב, השוכנת וחנה לו

ובטח אשר מוסד שכזה כי מביא הוועלת מרובה לכמה בחורגים
וככל' קביחה ים הים נציג פ.ג. ג'נ'ג

וְאֶת־בָּשָׂר וְאֶת־יָדָיו וְאֶת־לְבַנָּיו שֶׁבְּעֵינָם נִפְחַרְתָּ
וְאֶת־מִזְבֵּחַ וְאֶת־מִזְבֵּחַ הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־מִזְבֵּחַ

16. *Ischaemum* (syn. *Ischaemum*) *giganteum* (L.) Steyermark

1998-2000: *Journal of Health Politics, Policy and Law*, University of Chicago Press.

אָבֶל כִּי לְאַלְמָנָה בְּגִבְעֹנוֹת זוֹ בְּכָבֵב שְׂמָרְיוֹ אָבֶל כִּי לְאַלְמָנָה בְּגִבְעֹנוֹת זוֹ בְּכָבֵב שְׂמָרְיוֹ

הנה אם יש בחורים שטחנות איזה סיבת שהיא אינן שייכים ללילה

בבישיבה, או אברכים שיצאו מחיי'ה וdagoh פרנסת פטירתה או

אזי בשיל בחורים ואברכים מפוג זה כדי ליפודם

אוֹמְנָצָה יְהִי, בְּסֻמְדַּלְנוּ אֶת־עֲדֵינוּ חַחַת הַשְׁגַחַת הַיִשְׂרָאֵל, אֶת־גָּדוֹלָה

בגדי אופנה גנאי, וט לבטן לסתות נזרניא זבלאגה, בגזבchnerית המודרניאת

בבגנְקָה. יְמִינֵי כַּדְעֹת 1. GC 9. יְמִינֵי כַּדְעֹת 2. GC 9.

（四）在本行的各項工作上，應當遵守各項規章制度。

מברב ב' אדריכל טב' נסלו תש"ג (להלן נסלו גאנץ חה' ע' 50)

הזרפה ברוחולזית מס' - להזמנה אינטראקטיבית הזרפ' ישירות מן והתקנה

תשורה - תשס [סיוון] קונטראסי תשורה משמחות חסידות חב"ד עמוד מס: 58 הודפס ע"י אוצר החכמה –
הודפסה בזרוליטיה מס' – להודפסה איזורית הדפס ושירותן מן התקופה

הרחה ג' חנוך פנחים מ"ש א.י.י
נו"מ חנו"ב מרבי צchorah בדיבים ומכיו^ר
סוחר"ר פנחים מס' ש.י.
עמך

שלום וברכה:

22.7.2021

הרבינו ר' שיעור נשבת על י.ד.

הרדיו וסעודת המלוכה מלכה לחזוץ הדבר שחוקים בקרוב,
הנה בכלל כל דבר מה חדש בעולם צריך להשתמש בו בעניין של
תורה ויראת שמים, שזהו תפקידו וחקונו, טה והוא הדין בונגוע
לרדיו. ובסילא דבר טוב לקבעה שיעור מפסיק לחרחה, ובפרט
שהזדמנות היא להגיד לאנשים גם לאלו אשר לסייעות מסיבות שונות

רחוקים הם בעה מעונייני תורה ומצוות, זה חשוב לך מה לך
יראה השם, זה חנני מקווה כי ישפטו ~~בגננות העצמות ברשותם~~ בשידור
רדיו להדגיש ולהזכיר ענייני יראת השם וקיים המצאות מעשייה בפועל,
~~בגננותם אסוף דבר-הכל נשמע מה האלקים ידא~~

הוועגה אברכה הצלחה ~~בעבודתך~~

הלו זכה גוטן זלמן יהה ז.מ. 200

היעוכ גוטן ז' ורכמי גוטן ז' זלמן גוטן ז' זלמן גוטן ז'
ז' זלמן גוטן ז' זלמן גוטן ז' זלמן גוטן ז' זלמן גוטן ז'
ז' זלמן גוטן ז' זלמן גוטן ז' זלמן גוטן ז' זלמן גוטן ז'
ז' זלמן גוטן ז' זלמן גוטן ז' זלמן גוטן ז' זלמן גוטן ז'
ז' זלמן גוטן ז' זלמן גוטן ז' זלמן גוטן ז' זלמן גוטן ז'
ז' זלמן גוטן ז' זלמן גוטן ז' זלמן גוטן ז' זלמן גוטן ז'
ז' זלמן גוטן ז' זלמן גוטן ז' זלמן גוטן ז' זלמן גוטן ז'
ז' זלמן גוטן ז' זלמן גוטן ז' זלמן גוטן ז' זלמן גוטן ז'

מכתב ב"ק ארמ"ר מר"ח שבט תש"ד נדפס באג"ק חח ע' קלט

1731? P. 100 4 P.M.
1731? P. 100 4 P.M.
1731? P. 100 4 P.M.

מבחן ב' אדריכל מבחן שבט השבטים (בדבש בגיא חדר ע' גוף)

ב' ז, כ' ד שבט, ה' חנוך י"א
כִּדְרוֹקָלִי

ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט'

אוצר תחכמתו

הנתקה ממי יתיר נספחים לארץ ישראל ורשות רשות
הנתקה ממי יתיר נספחים לארץ ישראל ורשות רשות

ב-ט' ינואר 1951 נספחים כרך מס' 233 ב-ט' ינואר 1951 נספחים כרך מס' 234

הנתקה בלבבם נסיגת
בברבות הרים כוכב

סנחטן יאורים אונז

WESTERN UNION

W. P. MARSHALL, PRESIDENT

INTERNATIONAL SERVICE	
Check this box if you wish to have despatched this message, full or in part, before the full time.	
TIME RATE	DEFERRED
CODE	NIGHT LETTER

1206

TELEGRAM OR CABLEGRAM CASH NO.

CHARGE TO THE ACCOUNT OF

TIME FILED

Attention is drawn to the terms on back hereof, which are hereto agreed to:

Aug. 6 1951

Moshe Sznerson
1234567 Tel Aviv (Israel)

Yeshivat Harḥavim bnei yeshiva shulchan aruchas Chabad.

Rebbi Shlomo Yosef ben Harḥavim Horog. Levin.

Melech Shephira shulchan

library

↙ Melech Schneerson

sherebbi Szemtos bnechel belvias anochim
maggedas habad ievarku Korleid

אוצר החכמה

1234567 1234567

אנו"נ 1234567

אוצר החכמתה 1234567

אוצר החכמתה

הדף בירוחם מופיע - להדפסה אינטלקטואלית וודף ישירות מן התוכנה

תשורה - תשס [סיוון] קונטראסי תשורה משמחות חסידות חב"ד עמוד מס: 61 הודפס ע"י אוצר החכמתה

CHARGE TO MERKOS L'INYONEI CHINUCH

FEB 4, 1952

(HEBREW)

LT
 RABBI GORODETZKY —
GHEZ RABBI MATUSOV
 4 CAMP TURPIN
 CASABLANKA (Morocco)

→ NEKUDA BEYOM HAHILULA DAZLINAN MINEY ASIRI BISHEVAT GADOL BEYOTER ZECHUT
 BAAL HAHILULA ZADIK ELYON HAMASHBIR BAR LECHOL HAAREZ LEHAMSHICH
 YESHUOT BERACHOT VEHAZLACHOT LEKATAR ULECHOL HAMITASKIM BEMOSDOT
 OHOLEY JOSEF YIZCHAK SHEAL SHEMO NEKUDAH UBEVADAY YITAMZU MEYOM
 SEGULA ZE VAHALA BEHISHTADLUTAM BHANAL ~~XXXXXX~~ LEHITKASHER
 BEILANA DCHAYE ULEHITBARECH UMISHPACHTO ^{M/} BEHAMIZTARECH BGASHMIUT
 UBERUCHNIUT ^E HAMZAPE LIBESUROT TOVOT NEKUDAH LIMSOR ~~XXXXXX~~ LCHOL
 ECHAD BIFRAT ~~XXXXXX~~ GOTBAH ~~MATOSOV~~ DAVILA ELMALEH GROSS ZAGURA
 ULHARABANIM VEHASKANIM BEARIM VEHAKFARIM AGHLLOUF ANTIFA GROUMIAT
 ASLIM BENAMED BENEHIYOUM BIZHAKI BRISA BUZAD CASSABET ERFoud
 GERSUF KESSERSEK LCASBA LMAHMED ~~MIDELET~~ MINNDLIMINI MISOUR ODZEM
 OUEZANNE ~~RABAT~~ SEDEHIYM ~~SCHREIBER~~ SETATTADLA TALMASLA TAMASINT
 TAMNOUGALT TANGER TAOURIRT TASA TIMSLA TIQUERT ZAVIAT BIVRACHA —

MENACHEM SCHNEERSON

תשבץ נספחים
 נספחים נספחים נספחים

הדף בזרולוציה מס' — להדפסה אינטימית הדף ישירות מן התכונה

תשורה - תשס [סיוון] קונטראסי תשורה משמחות חסידות חב"ד עמוד מס': 62 הודפס ע"י אוצר החכמה

CHARGE TO MERKOS L'INYONEI CHINUCH

February 4, 1952

(HEBREW)

xx LT
RABBI LIPSKER
RUE DISPENSAIRE
MEKNES (Morocco)

→ NEKUDA BYOM HAHLULA DAZLINAN MINEI ASIRI BISHEVAT GADOL BEYOTER ZECHUT
BAAL HAHLULA ZADIK ELYON HAMASHBIR BAR LCHOL HAARETZ LHAMSHICH
YESHUOT BERACHOT VEHAZLACHOT LEKATAR ULECHOL HAMITASKIM BMOSDOT
OHOLEY JOSEF YIZCHAK SHEAL SHEMO NEKUDA UBEVADAI YITAMZU MEYOM
SEGULA ZE VAHALA BEHISHTALUTAM BHA NAL LHITKASHER BEILANA DCHAYE
ULHITBARECH UMISHPACHTO BHAMIZTARECH BGASHMIUT UBERUCHNIUT NEKUDA
HAMZAPE LIBESUROT TOVOT ~~NEKUDA~~ LIMSOR ~~HANNA~~ LEHARAV TOLEDANO
BERDUGO VEHASKANIM ~~BMAHNOI~~ BIVERACHA -
SEBAG KERIF MENACHEM SCHNEERSON

1234567 8 9 10

הנני לך
בברכה
לכבודך
ולכבודך

מג'נטיק
טראנסFORMER

תשורה - תשס [סיוון] קונטראסי תשורה ממשחות חסידות חב"ד עמוד מס: 63 הודפס ע"י אוצר החכמה
הודפסה ברוחלווייה משלך - להזמנה אינטואיטיבית הדפס ישירות מון הולכה

CHARGE TO MERKOS L'INYONEI CHINUCH

FEB 4 52

LT AGUDAS CHABAD
FEIERBERG 22
TELAVIV (Israel)

LIMSOIR LCHOL MOISDOISEINU BEAHAK NEKUDO BYOIM HAHILULO
~~DAZLINAN~~ MINEY ASIRI BISHVAT GODOIL BYOISER ZCHUS BAAL
HAHILULO ZADIK ELYOIN HAMSHBIR BOR LCHOL HOOREZ LHAMSHICH
YESHUOIS BROCHOIS VHAZLOCHOIS LCHOL HAMISASKIM BMOISDOISOV
NEKUDO BETACH YISVAADU LOIRER RABIM LTOIRO UMIZVOIS
LCHAZEK MOISDOISOV VTAKONOISOV LHISKASHEIR BEILONO DCHAYE
ULHISBOREICH BOCHOL HAMIZTOREICH BGESHEM UBRUACH NEKUDO
HAMZAPE LIBSUROIS TOIVOIS BIVROCHO -

MENACHEM SCHNEERSON*

תשורה - תשס [סיוון] קונטראסי תשורה משמחות חסידות חב"ד עמוד מס: 64 הודפס ע"י אוצר החכמה
הודפסה ברזולוציה מלך - להודפה אינטלקטואלית והודף ישירות מון הרכבת
1234567 מילון

CHARGE TO MERKOS L'INYONEI CHINUCH

1234567 1234567

FEB 4 52

1234567 1234567

LT

DEAR LINAN MINAY

BYOIM HAHILULO ASIRI BISHVAT GODOIL BYOISEIR ZCHUS BAAL
HAHILULO ZADIK ELYOIN LHAMSHICH YESHUOIS BROCHOIS
VHAZLOCHOIS LCHOL HAMISASKIM BMOISDOISOV NEKUDO
BETACH YISVAADU LEOIRER RABIM LTOIRO UMIZVOIS LCHAZEIK
MOISDOISOV VTAKONOISOV LHISKASHEIR BEILONO DCHAYE
ULHISBOREICH BCHOL HAMIZTOREICH BGESHEM UBRUACH NEKUDO
BIVROCHO -

MENACHEM SCHNEERSON

- 1) RABBI ABRAMSON ANASH
40 OCEANST BONDI SYDNEY (Australia)
- 2) ALOY WEINBERG ANASH
POB 4110 JOHANNESBURG (S. Africa)
- 3) RABBI SHEMI'OV ANASH
89 CRANWICH LONDON (Engladn)
- 4) ANASH RABBIS DUBOV REM RHEIN SEGAL
7 DARLINGTON STREET MANCHESTER (England)
- 5) ZAJGE SAOPAULO (Brasil)
- 6) ANASH C/O YESHIVAH
5265 PARK AVENUE MONTREAL, Que.
- 7) YESHIVA OYYL
351 BURWOODRD BURWOOD MELBOURNE (Australia)

CHARGE TO MERKOS L'INYONEI CHINUCH

FEB 4 52

HEBREW

LT
RABBI LIPSKER
RUE DISPENSAIRE
MEKNES (Morocco)

LIMSOR LEHARAV TOLEDANO BERDUGO SEBAG KERIF VEHAASKANIM
BEIROI NEKUDA BEYOM HAHLULA DEAZLINAN MINEY ASIRI BISHEVAT
GADOL BEYOTER ZECHUT BAAL HAHLULA ZADIK ELYON HAMASHBIR BAR
LECHOL HAAREZ LEHAMSHICH YESHUOT BERACHOT VEHAZLACHOT LEKATAR
ULECHOL HAMITASKIM BMOSDOT OHOLEY JOSEF YITZCHAK SHEAL SHEMO
NEKUDA BEVADAY YITAMZU MEYOM SEGULA ZE VAHALA BEHISHTADLUTAM
BHANAL LEHITKASHER BEILANA DECHAYE ULEHITBARECH UMISHPACHTOM
BEHAMIZTARECH BGASHMIUT UBERUCHNIUT NEKUDA HAMEZAPE LIBESUROT
TOVOT BIVERACHA -

MENACHEM SCHNEERSON

הודפסה ברזולוציה מסך - להדפסה אינטלקטואלית הדפס ישירות מן התכונה
תשורה - תשס [סיוון] קונטראסי תשורה משמחות חסידות חב"ד עמוד מס: 66 הודפס ע"י אוצר החכמה

CHARGE TO MERKOS L"INYONEI CHINUCH

FEB 4 52

HEBREW

LT
RABBI GORODETZKY MATUSOV
4 CAMP TURPIN
CASABLANCA (Morocco)

LIMSOR LECHOL ECHAD BIFERAT BOTBOL DAVILLA ELMALEH GROSS
PEREZ ZAGOURA ULHARABANIM VEHAASKANIM BEARIM VEHAKFARIM
AGHLLOULF ANTIFA AROUMIAT ASLIM BENAMED BENEHIYOUM BIZHAKI
BRISA BUZAD CASSABET ERFOUD GERSUF KESSERSEK LCASBA LMAHMED MADRID
MIDELT MINNDLIMINI MISOUR ODZEM OUEZANNE RABAT SEDEHIYM SEFROU
SETAT TADLA TALMASLA TAMASINT TAMNOUGALT TANGER TAOURIRT
TASA TIMSLA TIQUERT ZAVIAT NEKKED VEHANOSOFIM NEKUDA
BEYOM HAHILULA DEAZLINAN MINEY ASIRI BISHEVAT GADOL BEYOTER
ZECHUT BAAL HAHILULA ZADIK ELYON HAMASHBIR BAR LECHOL HAAREZ
LEHAMSHICH YESHUOT BERACHOT VEHAZLACHOT LEKATAR ULECHOL
HAMITASKIM BEMOSDOT OHOLEY JOSEF YIZCHAK SHEAL SHEMO NEKUDA
BEVADAY YITAMZU MEYOM SEGULA ZE VAHALA BEHISHTADLUTAM BHANAL
LEHITKASHER BEILANA DECHAYE ULEHITBARECH UMISHPACHTOM
BEHAMIZTARECH BGASHMIUT UBERUCHNIUT NEKUDA HAMEZAPE LIBESUROT
TOVOT BIVERACHA -

MENACHEM SCHNEERSON

ארגוֹן נשָׁחַב"ד
באַהֲרֹן ק' ח' 1
ה' עלייהם ייחיו

ברבה ושלום:

P-G2
P-L1

Digitized by
Digitized by
Digitized by

ובחחותם להנ"ל ובהתאם לארכזון נשי/חכ"ד באה"ק ח'ז, חנני בזה
להציג/הכנין עבودה בעדרן בכללות:

לען רועה מון

א. עבודה בנוגע לעצמן:

۲۷۳

ג. עבודה בנוغو היזולת:

(א) להשכיל בחוספה אומץ, קודם כל, לטובה חזולח הקרויב, הינו, בחינוך בנייהם ובנוחיהם, וחינוך בניי ובנות ישראל בסביבתם.

(ב) לנחל חטמולה לחזק ענייני יהודוּח בכלל, וטהרת המשפחה,
~~שנאלת ברכות~~ כשרוּח וחייבן חיבור בפרט.

(ג) להשדרל עד כהה שאנטיגר במיוזק פוסטרום החינוך הקשרו של מזנות "באות בוקת" ו"באות פרה" וגוט לילדות על

בברכה להמצטרן אַפְּאוֹ אָ? יְהִי
בגשמיות וברוחניות

מכתב ב"ק ארמונד מפ"ח חמו תש"ב (נדפס בא"ק ח' ע' ר'רכ'ה)

WESTERN UNION

CLASS OF SERVICE	
FULL RATE	S
CABLE LETTER (LT)	X
PRESS	E
FULL RATE WILL APPLY UNLESS OTHERWISE INDICATED	

INTERNATIONAL COMMUNICATIONS

CABLEGRAM

W. D. MARSHALL, PRESIDENT

ALL AROUND THE WORLD

NO. WDS.-CL. OF SVC.	CASH NO.	CHARGE TO THE ACCOUNT OF	TIME FILED
		MERKOS	

KAHAL CHASSIDIM C/O JAFFE
105 CAVENDISH RD Salford Lancs (England)

Aug. 7 1964

Via WU

delightfully received information re commencement services temporary premises preparatory to new home beisknesses and beismidrash kahal chassidim shabbos rosh chodesh elul stop auspiciousness of occasion enhanced by auspicious day inaugurating twice daily tillim 27 quote g-d is my light and salvation etc onest thing i request etc my dwelling in g-d's house endquote being beisknesses and beismidrash in golustime stop may g-d grant fulfillment of this and all prayers of all mispalelim and their families in midst all our people as psalm concludes trust to g-d repeated twice for emphasis and certainty stop with blessing for hatzlocho and shalom toivo umsuko -

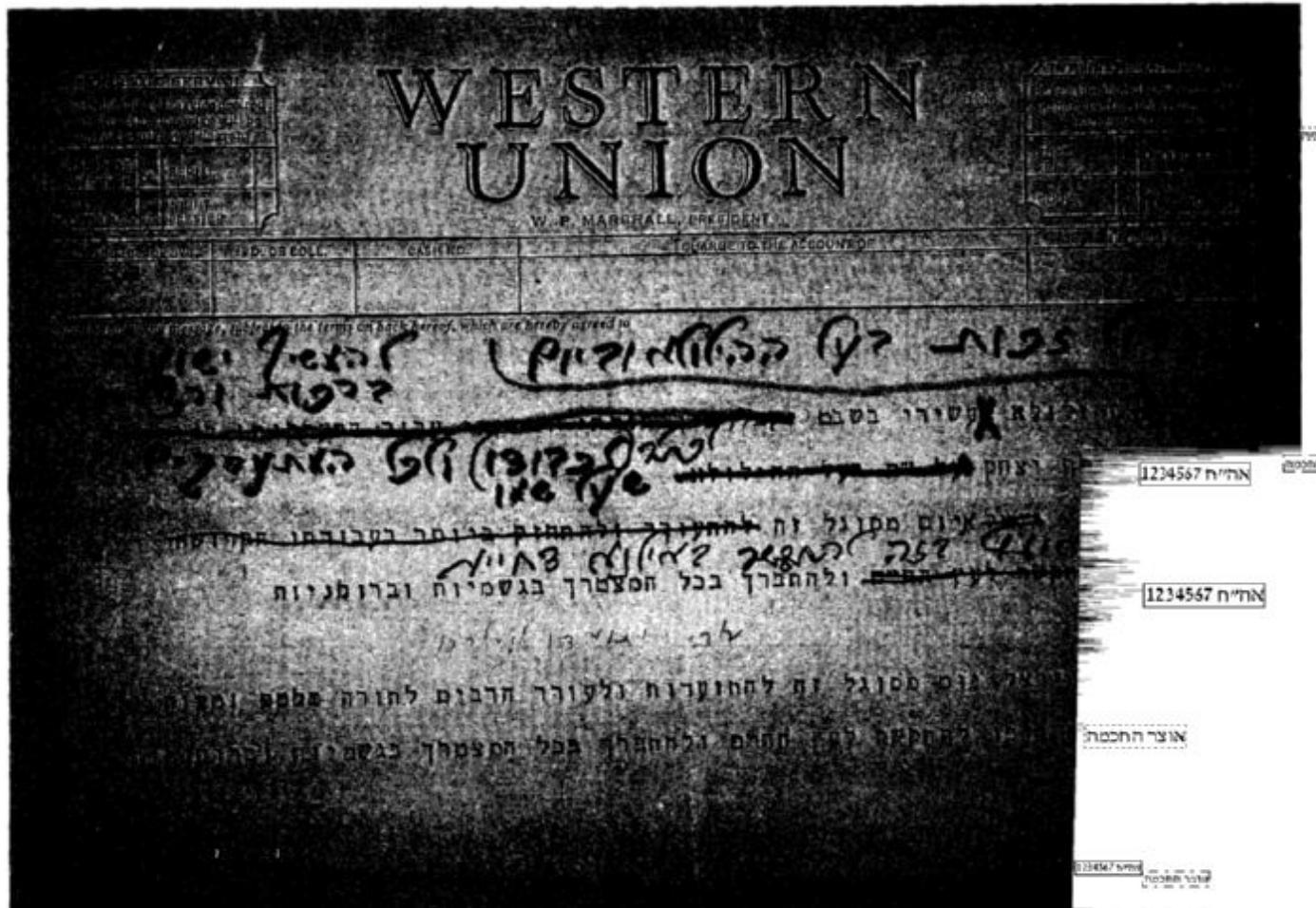
Shlomo

menachem schneerson

Send the above message subject to the conditions, rules and regulations of The Western Union Telegraph Company set forth in its tariffs on file with the Federal Communications Commission.

הודפסה ברוחלוציה מס' - להודפה אפיקותית והדפס ישירות מון הולכה

תשורה - תשס [סיוון] קונטראסי תשורה משמחות חסידות חב"ד עמוד מס: 69 הודפס ע"י אוצר החכמה

תשורה - תשס [סיוון] קונטראס תשורות משמחות חסידות חב"ד עמוד מס: 70 הוזכר החכמה הזופסה ברולצקייט מפן - להזופסה אימוטלית הדפס ישירות מן התוכנה

In recent years, a further consideration has come into prominence. We Jews are survivors of the Holocaust, and everyone should do everything possible to counteract Hitler's plan of the "final solution," which his heirs have not given up. Anything that tends to reduce and decimate our Jewish people, G-d forbid, either quantitatively or qualitatively (through assimilation and the like), plays into the hands of our enemies. Therefore, a Jew who sets up a home and family early, on the foundations of the Torah--a *binyan adei ad* in the fullest sense--deals a blow to Hitler's heirs and strengthens our people.

Finally, there are further points in favor of early marriage; parents are generally willing to help out their newlywed children until they become entirely self-sufficient; there are various relief agencies--federal, state and city--with various helpful programs, as well as job-training facilities, trade schools, etc., all designed to make life easier in the contemporary complex society.

In summary, from every viewpoint, not least from the viewpoint of a healthy moral society, it is not in the best interest of young people and the society at large to postpone marriage until they are fully independent economically, as you seem to advocate. You will surely understand why I cannot share your view.

בברכה
לכבודתך
בברכה
לכבודתך

With blessing,
[Signature]

תשורה - תשס [סיוון] קונטראסי תשורה משמחות חסידות חב"ד עמוד מס : 71 הודפס ע"י אוצר החכמה
הודפסה ברוחלווזית מסך - להודפסה אינטלקטואלית הודפס ישירות מון ההפסקה

Mr. _____
Roslyn, New York

Greeting and Blessing:

This is in reply to your letter in which you write about the matter of *parnassah*. The thrust of your position is that nowadays considerable preparatory schooling and formal secular education are indispensable in order to get on in business or employment; you also contend that we need Jewish doctors, lawyers and other professionals--all of which poses a challenge to the primacy of Torah education and early marriage, etc.

Although you begin your arguments with a quotation from the *Shulchan Aruch*, they are advanced primarily from the viewpoint of secular considerations. So I will address myself to this aspect of the problem, that is, from the secular viewpoint.

To begin with, you must surely know that statistics show that an overwhelming percentage of college graduates establish themselves economically in fields *other than* those in which they graduated.

You are no doubt also aware that, in this country at any rate, it has been the trend for many years, and more so recently, that economic opportunities have been related less to college degrees than to personal contacts and being fortunate enough to get a "push;" in other words, it is not so much "what you know" as "who you know." For better or for worse, the fact is that the importance of a college degree has been on the wane in recent years.

A further point--again from the secular view--is basic to the so-called "exact" sciences, namely, that the first thing is to know *what the facts are*, and only then can one try to explain them; for no amount of logic can alter the facts. This is the old philosophical rule that opinions follow reality, and not vice versa. Hence, in regard to marriage, any sociologist will tell you that precisely in the materialistically oriented society of the U.S.A., most marriages are entered into before the couple has attained economic security, and the acquisition of a home comes still later.

Now for the problem itself. It is true that the rule of the *Shulchan Aruch* which you quote (first establishing oneself in a business or profession, then buying a house, then taking a bride) would be the ideal procedure. But it has also been explained that this rule applies only when it is practicable. In earlier times, when standards of living were modest, it was possible to establish oneself with a *parnassah* at a relatively early age. However, in recent generations, if a man were to postpone marriage until he was securely established with a *parnassah* and has bought a house--it is easy to imagine the consequences. Indeed, there is no need to leave anything to the imagination, nor is there any need to go into painful detail as to the state of morality in those circles where marriage is unduly postponed. Compare it with the high standards of morality and family stability in the *frum* circles, where early marriage is the rule.

By the Grace of G-d
5734

Mr. _____
Minneapolis, MN 55421

Greeting and Blessing:

Thank you very much for your letter with enclosure, and may G-d grant that henceforth our correspondence will deal exclusively with happy events.

I was particularly impressed with the final paragraph which contains the significant words about your father's remaining "absolutely positive about life and about his usefulness in it." This is highly significant, considering how much a Jew of our time has had to go through--the wars and the holocaust, etc.—yet nothing has weakened his faith.

Of course, the basis of this unshakable Jewish faith has already been pointed out in our Torah, which states and emphasizes many times, right in the beginning, "And G-d saw that it was good."

Thus we are assured that the world that G-d created, and the life which He has given, are intrinsically good, notwithstanding the apparent contradictions that one sees in this world, in terms of wars, holocausts, etc., as mentioned above. But one of the explanations is that G-d has left human conduct to man's own free choice of action. If men would only resolve to act in accordance with the will of G-d, there would be no room for moral evil and suffering caused by man's inhumanity to man in disregard of G-d's will.

Your father has shown remarkable strength of faith, and his firm resolve was obviously rewarded with G-d's help.

In light of the above, there is also the obvious inference that since G-d is the Master of the world, those who have been fortunate enough to survive the holocaust must recognize that there is a divine purpose in their particular destiny, namely to carry on the good work, and indeed to do so on a much greater scale in order to make up for those who can no longer do this work themselves. In the final analysis, it is all a matter of one's will and determination.

You will no doubt suspect, and with good reason, that I have in mind particularly you and your family, who have the good fortune and opportunity to accomplish a great deal for the strengthening of Yiddishkeit. This is not a matter of conjecture in your case, for you have already seen the good results of your work in this direction. I will, therefore, express the prayerful wish that it should be a case of, "He who has one hundred, desires two hundred, and having achieved two hundred, desires four hundred," to quote our Sages. In other words, every achievement in the past should stimulate a desire for greater achievements in the future.

With blessing,

By the Grace of G-d
5732

Miss _____
Geneva, Switzerland

Blessing and Greeting:

1234567 ת-ת-ת
1234567 ת-ת-ת

I am in receipt of your letter.

To begin with, I want to thank you again for sending me your publication, which arrives regularly. I trust it will continue to do so also in the future.

My reply to your present letter also has a bearing, to some extent, on the contents of your publication. I want to assure you that I am most definitely opposed to religious dialogue and comparative religion, etc. In our day and age, there is already enough confusion and misunderstanding in the minds of our young people in regard to Judaism and their Jewish identity, without having to add to them. For, the tendency of religious dialogue and comparative religious discussions, is not to diminish the confusion, and the damage of missionary undertones in such dialogues is obvious.

I must emphasize, however, that the harm is particularly great in the case of young people who have yet to establish their way of life. Therefore, it is for us Jews best to follow the words of Scripture, "Let all peoples walk every one in the name of his god, but we will walk in the name of G-d our G-d forever and ever." (Micah 4:5)

It so happens that I had occasion to write today a letter to one such confused young man, although necessarily all too briefly, and I am enclosing a copy herewith, since it has a bearing on the subject matter at hand.

Nevertheless, even if you do not share my views, I am interested to receive your publication and similar publications, though some articles may be at variance with my viewpoint. For, if an article is printed and published and distributed, it is well that I should know what is being said by others on this matter.

I trust that you receive some of our publications in English which are sent to you periodically.

With blessing,
[Signature]

By the Grace of G-d
5725

Mr. _____
New York, N.Y.

Greeting and Blessing:

I am in receipt of your letter.

I wonder if your letter was written before, or after, the news of the Easter homily emanating from Rome reached here, followed by further news in the same vein. 1234567 ניירין

You make reference to "artificial mechitzah," implying that it would be brought about were inter faith dialogue to be discouraged by Jews. But, as I indicated in my letter, our denial of inter religious dialogue is not a matter of creating an "artificial" mechitzah, but one of the fundamental precepts of authentic Judaism. For Judaism has not made it a doctrine to proselytize. On the contrary, Jewish Law places difficulties in the path of would be proselytes, and accepts them only most reluctantly. At the same time, however, Jews have never isolated themselves from the rest of the world, and have maintained communication with the outside world in a variety of spheres, other than religious.

You assert that the cutting off of inter faith dialogue would be fatal to Judaism. I do not know on what basis you, of all people, make such an amazing statement. Certainly historically this has not been true. To be sure, there have been groups, sects and movements who sought to syncretize Judaism with other beliefs, religions or philosophies, beginning with the Calf worshippers soon after Mattan Torah, and their heirs, the Baal worshippers, the Saducees, Karaites, etc. But the fate of all these dissidents was sealed from the start: Either they returned to the fold, or they were completely severed from the Jewish people. Suffice it to mention that Christianity itself began as a dissident Jewish sect, but in time completely cut itself off from the Jewish people, and turned against it with growing animosity, to the extent of introducing the Inquisition, etc. Surely no further elaboration is necessary.

If there could have been any doubt as to the utility or futility of religious dialogue, at any time in the early history of our people, it should certainly be clear now, in the perspective of our long and eventful history, that any benefit claimed for inter faith dialogue is only illusory, while the harm of it is real and devastating.

With blessing,
[Signature]

philosophy and comparative religion.

You will notice that I have been discussing the matter only from a purely psychological and practical standpoint, without entering into the religious considerations.

In conclusion, I would again like to volunteer an observation, though this time in a different vein. It is that you should not be so downhearted, since it is not unusual for young persons of your age to feel a sense of confusion, or even frustration.⁷⁶ One need only pity those who refuse to accept a helping hand from near and dear ones, including parents. I do not mean that one must readily submit to a parental dictatorship, but this does not mean that one should always reject parental advice and help; and eventually things straighten themselves out. Of course, living in a conducive atmosphere, well-ordered and disciplined, and with the willingness to accept certain matters on authority, without questioning everything from A to Z until one has been able to personally delve into all these matters--which is impossible--all this would go a long way to improve the situation.⁷⁷

May G-d, whose benevolent Divine Providence extends to everyone individually, lead you in the way that is truly good for you.

With blessing,

76 הודפסה ברוזלוצ'יו מלך - להודפסה ארכוותית הודפס ישירות מן התכנית
77 תשורה - תשס [סיוון] קונטראסי תשורה משוחות חסידות חב"ד עמוד מס': 76 הודפס ע"י אוצר החכמה

Let me first of all say what is obvious, that when a person is confused, and certainly when one realizes that he is confused, one should not make a step which would bind one for years; not to mention such a step as a *shidduch*, which is for life.

I would also like to remind you that even under the best of circumstances a marriage between two individuals always has an element of risk insofar as eventual adjustment is concerned, even if both are of an identical background. Obviously two acquaintances who meet occasionally, generally under happy circumstances, and in a conducive frame of mind, may consider themselves compatible. It is different, however, when the same two individuals get married and are thrown together under one roof for 24 hours, day after day, and week after week, etc. In such a case a serious and painstaking adjustment is required. Add to this the difficulties and crises which are likely to arise, putting a strain on the best of nerves and a severe test on one's patience, etc. which could bring about a complete breakdown in the process of adjustment. How much more so if the two individuals come from quite different backgrounds with different upbringings and experiences, as in the case of your acquaintance? (As you describe him, it is obvious that he is from a totally different background.) Under such circumstances it would seem quite irrational, and even unjust, for one to involve the other party in a lifelong unhappy alliance, or even to continue to promote an acquaintance which might lead the other to the idea of making such an alliance. To the contrary, if there is really any true feeling for the other party, one would wish to spare the other from a possible, nay likely, misfortune, and make sure that there could be no mistake about it in the mind of the other party.

I would like to add a further point; though this is not one on which you ask my opinion, nevertheless I am impelled to express my view on it. It is in reference to your stating that you have always been a loner, and do not feel close to anybody, from which you seem to conclude that once again you may have to make up your mind all by yourself. As you realize, and this is obvious also from your letter, it is not a healthy thing to be a loner, and this obviously has added to your confusion, as you mention in your letter. If one does not feel a particular closeness to one's own family, it is at least necessary to find social contact with persons of one's own age and background, more or less, since such persons must have gone through life and experienced the same general situations, allowing, of course, for individual cases. In view of this, it would be my advice to you to enter Stern College in New York City, provided there is such a possibility, and to enter it precisely with the idea of dorming there among girls of your own age and background.

As for your present college attendance, though I am not familiar with the specific aspects of the College of Arts in Boston, I assume that such colleges are more or less the same everywhere, including Paris, Berlin and New York, with which I am more familiar. Consequently, the students in these colleges are generally also of the same type, more or less. If so, it seems to me that the students whom you meet in your present college are extremely unsuitable associates for a young person who considers herself confused and still has to find herself, etc. For the confusion prevailing in the minds of most students in such a college with regard to life and the real values in life is so extensive and prevalent as to be exceeded, or perhaps even matched, only by students in departments of

Blessing and Greeting:

After not hearing from you for a long time, I received your letter in close proximity to the *Yomim Tovim*, together with a great deal of other mail, and it is only now that I am beginning to answer the letters. This is why my acknowledgment of your letter has also been unavoidably delayed.

Your letter is a composition of many topics, each of which would require a long letter to deal with. Moreover, a letter is not at all the proper medium to discuss such topics. Your letter presents the further difficulty that it has obviously been written in a state of agitation and confusion, as you write at the beginning of your letter.

Nevertheless, I will attempt to reply briefly to a point raised at the beginning of your letter, and one at the end. I do not know if you intended it so, but the fact is that the first point is of a general nature, and the last point of a personal nature, and the others are somewhere in between.

In the first point you question the difference between other religions and that of the Jewish religion. Now, this question has been discussed at length in many books and pamphlets. I can only quote one point which emphasizes the radical difference between our religion and all others. In all other religions, especially those which are more prevalent in the USA, namely Christianity and Islam, the religion itself bases its tradition and origin in a single individual (Mohammed) or several individuals (The Christian Apostles, and here too eventually on one person, Paul, or the founder). The same is true of Buddhism, which was founded by one individual, Buddha, etc. I emphasize again that these religions themselves and their followers admit that their religions were so founded.

On the other hand, the Jewish religion goes back to the Revelation at Mount Sinai (in which, by the way, the Christians and Moslems also believe) which took place in the presence of 600,000 adult men, not including women, children and old folk, all of whom would amount to several million. The said difference is a very fundamental one, for where the origin is claimed to be based on a single individual or a group of individuals, one can argue that there was human error involved, or even conspiracy, etc. No such argument can be made in regard to the Divine Revelation at Mount Sinai in the presence of the entire Jewish people--an experience which was transmitted from parents to children, in an unbroken chain of tradition, to the present day. This is why the Great Teacher, the Rambam, described this experience in the following terms: "Our own eyes saw, and not a stranger's, and our own ears heard and not others."

Now to turn to your personal problem, which concerns your acquaintance with a certain individual, with whom you seem to find an affinity and closeness, to the extent of apparently thinking about it in serious terms.

Mr. _____

Greetings and Blessings:

I am in receipt of your letter, as well as of your previous correspondence.

I carefully noted the contents of your letter, in which you describe your vicissitudes, etc.

I trust that the frame of mind reflected in your present letter, particularly the indifference and despair which you mention, is a passing mood, and that it will be of very short duration. For a person who has been fortunate enough to receive G-d's benevolence, and regardless of the circumstances, was privileged some time back to return to religious practice, it should be much easier to shake off such a mood, and become an active member of the Jewish people. You may also be active in the dissemination of Jewishness, namely the dissemination of the external values and way of life of our Torah, called *Torat Emet*, which means that it is true and can be subject to no compromise. It is well to remember that one of the basic foundations of the Torah is that the essential thing is the deed, namely the fulfillment of the mitzvot. Clearly the Reform movement, which you mention, offers no substitute, for the very term "reform" indicates that it is something which has been reformed by humans, and consequently it can no longer be considered divine. For if it were divine, it could not be reformed by man.

Thus, the only way to identify oneself with the Torah is through actually living it, by fulfilling its mitzvot. Indeed, right from the start, when the Jewish people received the Torah at Sinai, they accepted it on the basis of *na'aseh v'nishmah*. As a matter of fact, through the actual experience of Torah and mitzvot (*na'aseh*), one receives a better understanding of, and deeper insight into, the Torah and mitzvot (*nishmah*). An obvious illustration of this can be found in the parallel of a person who is famished, and at the same time wants to know how nourishment will still his hunger. The way to do it is first to eat, and then to try to study, for if he should reverse the order and postpone taking nourishment until he knows how it was assimilated in his system, the very hunger will distort his powers of understanding and conception. Similarly, when a Jewish soul is famished for nourishment--its nourishment being the Torah and mitzvot--the proper procedure is to give it the needed nourishment first (*na'aseh*), and then it will be able to comprehend (*nishmah*).

Much could be added to the above in discussing this topic, but I trust that for you the above lines will suffice, and that you will resolve at once to fulfill the mitzvot in daily life. May

G-d grant you hatzlachah to go from strength to greater strength in understanding Torah and, especially, in living the Torah.

With blessing,

כל הזכויות שמורות

1234567 אוח"ח

אין להעתיק, לשכפל או לסרוק
באיזה אופן טכני או מכני
את החוברת, או חלק ממנה
לא רשות בכתב מהמו"ל

לעילוי נשמת

1234567 נספח 1 מתוך 1
אנו מודים לך

הרה"ג הרה"ח וכוכו' מוהר"ד שניאור זלמן

בן הרה"ח וכוכו' מוהר"ר לוי יצחק ע"ה

וילענקיין

שבצה אשר ב"ק אדמו"ר זי"ע למד אצל

נפטר ב"ג אייר, ה'תשכ"ג

ת. ג. צ. ב. ה.

אנדר דה קומון

תשורה - תשס [סיוון] קונטראסי תשורה משמחות חסידות חב"ד עמוד מס' 81 הודפס ע"י אוצר החכמה
הזופטה ברוזולציה מסך - להזופטה איכומתית הזופט ישירות מן התכונה

מוקדש

אנו שמי נושא

לחיזוק ההתקשרות לנשיינו

כ"ק אדמו"ר זי"ע

אנו שמי נושא

ולזכות

החתן הרה"ת שניואר זלמן שיחי

והכלה מרת חי' בת' שתחי

שפירה

לרגל חתונתם בשעה טובה ומצולחת

יום שלישי שהוכפל בו כי טוב, ג' סיוון, ה'תש"ס

נדפס ע"י הוריהם

אנו שמי נושא

הרה"ת ר' שלום דובער וזוגתו מרת פרידא חוה שיחיו שפירה

הרה"ת ר' מנחם מענדל אריה ליב וזוגתו מרת רבקה סלי שיחיו מינקו

זקניהם

הרה"ג הרה"ת ר' ליפמאן וזוגתו מרת חנה שיחיו שפירה

הרב ר' חיים חנוך וזוגתו מרת לאה שיחיו אוקוליקא

דר. קלמן וזוגתו מרת ריבי רחל שיחיו מינקו